

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

ANTRADIENIS – TUESDAY, BALANDŽIO – APRIL 26 2016 • Vol. CVII Nr. 49 Kaina 1 dol.

PERIODICALS

NEWSPAPER – DO NOT DELAY – Date Mailed 04-25-2016

ŠIAME NUMERYJE:

Parodos sėkmė – ir lietuvaitės nuopelnas – 6 psl.

Pagerbtas Alfred Senn atminimas – 8 psl.

DRAUGAS
Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

JAV gyvenanti lietuvė labai arti savo svajonės!

Kaunietė Monika Juodeškaitė, studijuojanti JAV, tikisi, kad galės rungtyniauti Rio de Janeiro olimpiados maratono varžybose. Olimpinių normatyvą garsios lengvaatletės Ingos Juodeškienės dukra įvykdė jau pirmame jos gyvenime maratone. „Dalyvauti maratono varžybose man yra didelis malonumas. Tačiau kančia yra pasiruošimas jam, nes treniruotės tikrai nėra lengvos“, – sakė lengvaatletė. Iki šiol Moniką buvo įprasta matyti 3 ir 5 km bėgimo varžybose. Pernai ji Čikagos maratoną (42 km 195 m) įveikė per 2 val. 34 min. ir 29 sek. bei įvykdė kvalifikacinį normatyvą (2 val. 37 min.) dalyvauti vasaros olimpinėse žaidynėse. Olimpinių žaidynių normatyvai jau pakluso šešioms Lietuvos maratonininkėms, tačiau į Rio de Janeirą dėl riboto kvotų skaičiaus galės vykti tik trys. – 2 psl.

Monika Juodeškaitė pernai dalyvavo Čikagos maratone ir įvykdė kvalifikacinį normatyvą dalyvauti olimpinėse žaidynėse. Asmeninio archyvo nuotr.

Kunigo apsisprendimas: Iš Lietuvos į Vatikaną keliauja pėsčiomis

Piligrimas tikisi pasiekti Vatikaną per mažiau nei tris mėnesius.

Kunigo maršrutas iš Marijampolės į Vatikaną.

ALGIS VAŠKEVIČIUS

Per Atvelykį nemažas būrys tikinčiųjų į piligriminę kelionę palydėjo Marijampolės švento Vincento Pauliečio parapijos kunigą vikarą Sławomir Krzysztof Brewczynski. Lenkų kilmės kunigas, jau penkerius metus tarnaujantis šioje parapijoje ir puikiai išmokęs lietuvių kalbą, tikisi per beveik tris mėnesius pėsčiomis pasiekti Vatikaną ir tokiu būdu įveikti apie 2 200 kilometrų.

Balandžio pradžioje kunigas jau buvo nuėjęs pirmuosius 100 kilometrų, o balandžio 14 dieną pasiekė už 350 kilometrų nuo Marijampolės esančią Lenkijos sostinę Varšuvą. Pirmosiomis dienomis atrodžiusi labai sunki keliautojo kuprinė jau ne taip slegia pečius. Pakeliui kunigas sutiko daug geranorių žmonių, o pats netikėčiausias susitikimas įvyko vienoje Lenkijos pakelės degalinėje, kur užsipilti benzino į automobilį buvo sustoję Lietuvos vyskupai. – 11 psl.

Menas yra arba plagiatas, arba perversmas – Paul Gauguin

Lietuvos Prezidentė viešėjo Vokietijoje. Dalios Grybauskaitės vizitas Vokietijoje daugiau nei sėkmingas. Šiltus priėmimus jai surengė ir Vokietijos kanclerė Angela Merkel, ir Vokietijos prezidentas Joachim Gauck.

Lietuvos vadovė priimta ne prasčiau nei priimami pačių įtakingiausių, galingiausių vokiečiams draugiškų valstybių Prezidentai.

Be to, oficialusis Berlynas viešai, tarsi nuoširdžiai tvirtino ir ateityje išliksiąs strateginiu Lietuvos partneriu, patikimu Lietuvos sąjungininku. Atmetant protokolo įmantrybes, Vokietija žadėjo rūpintis Lietuvos saugumu taip, kaip rūpinasi savuoju.

Lietuvos Prezidentės spaudos tarnybos pranešimuose, pasakojančiuose apie D. Grybauskaitės oficialią viešnagę Vokietijoje, taip pat gausu optimizmo: „Lietuva ir Vokietija – kaip niekad artimos“. Oficialiuose Prezidentūros pranešimuose rašoma: Lietuvos ir Vokietijos prezidentai kalbėjo apie „paramos Ukrainos žmonėms svarbą“, pabrėžė, jog „Vokietijos kariai padeda užtikrinti Lietuvos saugumą“, „Vokietija išlieka svarbi ekonominė partnerė“... Žodžiu, svarbių, viltingų žodžių – užtekčiai.

Bet kokia tikroji vokiškų pažadų vertė? Ar ilgai jų bus laikomasi? Kur dėti Vokietijos norus po Baltijos jūra, apeinant gyvybiškai svarbius Lietuvos interesus, tiesti Rusijai naudingus dujotiekius ir naftotiekius? Kaip vertinti Vokietijos užsienio reikalų ministro pareiškimus, jog Berlynui metas atnaujinti su Kremliumi tokį bendradarbiavimą, koks egzistavo iki Rusijai užpuolant Ukrainą? Ar jau pamiršome tokio sukirpimo vokiečių politikus kaip Gerhard Schröder, kurie iki šiol myli V. Putiną taip karštai, kad labiau bičiuliautis, regis, jau nebeįmanoma? Kaip apibūdinti Vokietijos politikų pastangas ignoruoti Lietuvos prašymą jos teritorijoje dislokuoti ne simbolinius, o užtekčiai gausius ir rimtai ginkluotus NATO dalinius, kad šie prieš kaimynines valstybes

Ne viskas taip paprasta

GINTARAS VIŠOCKAS

kruvinas agresijas planuojantiems Rusijos strategams taptų tikrai rimtu „galvos skausmu“?

Taigi – ne viskas taip gražu, kaip norėtusi. D. Grybauskaitę laikau veltui žodžių nemėtančia Prezidente. Jei jau pasakė, kad Vokietija – partnerė, vadinasi, Berlyną ir Vilnių tikrai sieja rimta bičiulystė, bendri interesai. Nė minties negali būti, jog ryte ištarusi žodžius „kaip niekad artimos“, vakare Prezidentė persigalvojusi tvirtintų, esą „Vokietija vis tik nėra artima Lietuvos partnerė“. D. Grybauskaitė nepanaši į socialdemokratų premjerą Algirdą Butkevičių, nuomonę kardinaliai keičiantį per parą mažiausiai du sykius.

Tikiu ir tais Lietuvos bei užsienio politikos apžvalgininkais, kurie savo tekstuose Vokietijos kanclerę laiko viena rimčiausių ir atkakliausių agresyvaus Vladimiro Putino kritikų visoje Europoje. Sakykim, žurnalo „Valstybė“ redaktorius Eduardas Eigirdas savo redaguojamame leidinyje ne kartą rašė, jog kanclerė A. Merkel geriausiai iš Europos vadovų suvokianti Kremliaus keliamus pavojus bei V. Putiną be išlygų laikanti milžiniška grėsme, kurią būtina tramdyti kaip įtūžusį bulių koridoje.

Vokietijos prezidentas J. Gauck irgi neturėtų žavėtis tarptautinius susitarimus laužančiu, kaimynines valstybes puldinėjančiu, iš aukščiausiųjų tribūnų įžūliai meluojančiu buvusiu KGB karininku. Esu skaitęs lietuvių kalba 2000-aisiais išleistą J. Gauck knygą „Štazi bylos. Kraupus VDR palikimas“. Sovietinės VDR slaptosios tarnybos bylas nuoširdžiai tyrinėjęs buvęs kunigas J. Gauck ir buvęs KGB karininkas V. Putinas – nesuderinamos as-

menybės.

Tačiau Vokietija – tai ir G. Schröder, kurio vadovaujama Vyriausybė 2005-aisiais palaimino rusiškojo „Nord Stream“ dujotiekio tiekimą Baltijos jūros dugnu grubiai pažeidžiant Lenkijos, Lietuvos, Latvijos, Estijos interesus. Būtent tas pats G. Schröder, pralaimėjęs rinkimus, tapo rusiškojo „Nord Stream“ dujotiekio patariamąsios val-

dybos pirmininku, per metus uždirbančiu 250 tūkst. eurų. Tas pats G. Schröder kritikavo Europos Sąjungą (ES), esą Krymą okupavusi Rusija vis tik neverta ekonominių sankcijų.

Tokių šrioderių Vokietijoje esama ir daugiau. Buvę Vokietijos kancleriai Helmut Schmidt (socialdemokratas) ir Helmut Kohl (krikščionis demokratas) – V. Putino teisintojai bei užtarėjai. Kiekviena pasitaikiusia proga jie stengiasi ...suprasti ne ES, bet V. Putiną. Net dabartinis Vokietijos URM vadovas Frank-Walter Steinmeier įrodinėja, jog su „Rusija įmanoma susitarti prie derybų stalo“. Tarsi Vakarai nė sykio nebūtų bandę su V. Putinu susitarti „gražiuoju bei geruoju“.

Tad pritariu Simo Čelutkos straipsnyje „Sprangi puota“ (žurnalas IQ) išdėstytai nuomonei, jog lietuviai, kurie A. Merkel kritikuoja dėl požiūrio į pabėgėlius, „neturėtų pamiršti, kad būtent Vokietijos kanclerė yra stipriausia V. Putino tramdytoja Senajame žemyne“.

Bet kas nutiks, kai A. Merkel pralaimės rinkimus? Kas ją pakeis?

Buvęs ambasadorius Amerikoje Žygimantas Pavilionis nuolat bara Lietuvą, kad ši elgiasi lengvabūdiškai, neieškodama ištikimų draugų Washingtonė. Ž. Pavilionio įsitikinimu, tik JAV gali būti rimtas Lietuvos saugumo garantas.

Puiki proga pridurti, jog ir Vokietija yra svarbus Lietuvos saugumo garantas. Ieškokime draugų ne vien Washingtonė, bet ir Berlyne. Prezidentės vizitas į Vokietiją byloja, jog Lietuva intensyviai ieško.

JAV gyvenanti lietuvė labai arti savo svajonės

Atkelta iš 1 psl.

Lietuvos lengvosios atletikos federacija nutarė, kad atsižvelgiant į pasiektus rezultatus papildomos atrankos išvengs praėjusių metų pasaulio čempionate 11-ąją vietą užėmusi Rasa Drazdauskaitė bei 2013-aisiais 12-a planetoje buvusi Diana Lobačevskė. Trečia laimingąją taps ta sportininkė, kurios rezultatas, pasiektas iki gegužės 1 d., bus geriausias.

M. Juodeškaitė University of Oklahoma įgijo sporto žurnalistės specialybę, dabar tęsia tarptautinio verslo magistro studijas ir šią vasarą jau turės magistro diplomą. „Liūdna, – sakė Monika, – bet Lietuvoje sportas daugeliui tautiečių reiškia tik krepšinį. Neturiu nieko prieš jį, tačiau Lietuvoje pilna sporto talentų, o jų niekas nežino ir nesidomi jų pasiekimais. Olimpinišė žaidynėse Lietuvai medalius iškovoja įvairiausių sporto šakų sportininkai: buriuotojai, irkluotojai, lengvaatlečiai, penkiakovininkai, plaukikai, dziudo sportininkai. Pasirinkau sporto žurnalistiką, kad

Paskutinis maratono kelialapis į olimpiadą gali atitekti Oklahomoje studijuojančiai Monikai Juodeškaitei.

ateityje, jei bus galimybė, Lietuvoje populiarinčiau tas sporto šakas, kurioms trūksta žiniasklaidos dėmesio.”

Du kartus lydėjusi savo mamą I. Juodeškienę į olimpines žaidynes Monika dabar pati yra labai arti tikslo tap-

ti olimpiete. Ją treniruoja University of Oklahoma lengvosios atletikos treneris Dave Smith, kurio programa padėjo lietuvei pasiekti daug aukštų rezultatų ir nustebinti pačią save.

„Savaitraštis Kaunui“ info

„Draugo“ prenumeratoriai gali skaityti

„DRAUGA“

internete be

jokio papildomo mokesčio.

Pageidaujantys turėtų

parašyti apie tai

administracijai:

administracija@draugas.org

ir gauti „log in“ bei slapta-

žodį.

Skaitykite „Draugą“ greičiau!

REM KIME

Draugo fondą

www.draugofondas.org

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by

the Lithuanian Catholic Press Society,
4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.

Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284

Periodical class postage paid at Chicago, IL
and additional mailing offices.
Subscription Rates: \$150.00.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase: kasdien – \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD): – metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00 • 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu – metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV – metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD) – metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00 • 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis: oro paštu – metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$70.00

Mąžindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiuočiame.

„Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

Vyriausioji redaktorė –

Ramunė Lapas

vyr.redaktore@gmail.com

Kultūrinio šeštadienio priedo redaktorė –

Renata Šerelytė

rainbow.vilnius@gmail.com

Redakcija už skelbimų turinį ir kalbą neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos gavus prašymą, ką nors skelbti. Redakcija straipsnius taiso savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugoja. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

Administracijos el. paštas:

skelbimai@draugas.org

administracija@draugas.org

Labai apsidžiaugiau, kai „Lietuvos ryto“ skyrelyje „Bendraurkime“ radau skaitytojos laišką, kuriame ji papasakojo pajūryje – Šventosios kopose – stovinčios dailininkės Zuzanos Pranaitytės skulptūros istoriją. Iki šiol ji buvo vadinama „Žvejo dukros“ – tai trys sesutės, neva laukiančios iš žvejybos grįžtančio tėvo. Daugelis turistų, klaidžiojusių kopose, įsiminė tą romantišką, 4 metrų aukščio kompoziciją. Pasirodo, apie šį, 1982 m. ant jūros kranto pastatytą, meno kūrinių mes žinojome ne viską. Laiško autorė Lina Wahl – užsienyje gyvenanti skulptorės dukterėčia – nutarė atskleisti tikrąją jo prasmę. Skulptūros istoriją iš tos lūpų moteris pati išgirdo tik prieš metus.

„Aną pavasarį viešėdama Lietuvoje lankiau tetą Zuzaną ligoninėje. Kalbėjome apie jos darbus. Tada ji pasakė, kad jos skulptūra „Žvejo dukros“ – visai ne žvejo dukros, o trys Baltijos valstybės. Ir nurodė, kad Lietuva pavaizduota viduryje. Valstybės žiūri į Vakarus, ieškodamos pagalbos vaduotis iš sovietų okupacijos“, – laiške redakcijai rašė L. Wahl.

Teta papasakojusi, kad šis kūrinys iš jos pareikalavo daugiausiai jėgų, ji dariusi net devynis eskizus. Dukterėčia prisiminė, kaip teta kūrė „Žvejo dukras“ savo kūrybinėse dirbtuvėse Vilniuje, prie Vilnelės – būdama paauglė ji jai pozavo. Po to maketas buvo vežamas į tuometinį Leningradą, kur figūros buvo išlietos iš metalo.

Sovietmečiu dailininkė negalėjo atskleisti tikrosios kūrinio temos, nes tokiu atveju niekas jos idėjos nebūtų realizavęs, o pačiai dailininkei būtų tekę dar ir nukentėti, tuo labiau, kad jos šeima buvo tarp represuotųjų. „Jos brolis Karolis buvo sušaudytas būdamas vos 16 metų. O tėvas – mano senelis – buvo nužudytas. Niekas niekada jo nerado. Mano šeima sovietmečiu labai nukentėjo, daugelis buvo išvežti į Sibirą, iš jų atimtas turtas ir žemės. Tai pasėjo baimę, kuri neleido laisvai kurti ir reikšti minčių“, – sakė skulptorės dukterėčia.

Nors Z. Pranaitytė buvo kūrybinga menininkė, bet matyt, jos pažiūros valdžiai buvo nujaučiamos, nes ji taip ir liko mažai žinoma, ir sovietmečiu jokių apdovanojimų ar privilegijų nėra gavusi. „Ji nebuvo lojali tai sistemai, nepataikavo, tačiau bijojo ir būti per daug atvira“, – rašė dukterėčia. Jos tetą labiausiai įkvėpdavo šventųjų veidai. Tikėjimas lydi ją iki šiol, o šiuo metu skulptorė gyvena vienuolyne Vilniuje.

Kodėl aš pradžioje sakiau, kad apsidžiaugiau radusi šią žinutę? Ogi todėl, kad pagalvojau, jog turėsiu progą papasakoti kitą panašią istoriją, kuriai pagarsinti vis nerasdavau vietos. Ši istorija yra kur kas tragiškesnė negu ką tik papasakotoji. Vilniaus Naujamiestyje, toje vietoje, kur besibaigianti Jono Basanavičiaus gatvė suskyla į dvi gatves – Savanorių prospektą ir Konarskio gatvę, tame trikampyje, yra parkelis (šalia garsojo gėlių turgaus), o jame stovi labai simpatiška, žaisminga ant medžio šakos sėdinčio berniuko skulptūra. Ši skulptūra irgi buvo pastatyta sovietmečiu. Viešai buvo pranešta, kad autorius Rimas Daugintis ją sukūrė pagal rašytojo Petro Cvirkos apsakymą „Lakštingala“ (ir skulptūra buvo pavadinta „Lakštingala“). Apsakymo turinys maždaug toks: pamiškėje, ant medžio šakos sėdi berniukas ir švilpauja iš žilvičio pasidaryta dūdele. Jis esąs raudonųjų kareivių būrio žvalgas ir žiūri, ar miško keliuku nepasirodys vokiečiai. Atgimimo metais nuo šios legendos buvo nuplėšta skraistė, ir pasirodė, kad tas berniukas, sėdintis ant šakos ir žiūrintis į miško keliuką, yra pats autorius vaikystėje, akis pražiūrėjęs laukdamas, ar štai štai tame

Anų laikų potekstės, arba kukučių baladės

AUDRONĖ V. ŠKIUDAITĖ

Dailininkės Zuzanos Pranaitytės skulptūra „Žvejo dukros“ Šventojoje, ant jūros kranto, iš tiesų vaizduoja tris Baltijos seses, žvelgiančias į Vakarus ir ieškančias pagalbos vaduotis iš sovietijos. www.palangatic.lt nuotr.

Skulptoriaus Rimo Dauginčio berniukas Vilniuje, J. Basanavičiaus gatvės gale, iš tiesų yra ne rusų žvalgas, kaip buvo manoma sovietmečiu, o našlaitis, laukiantis iš Sibiro grįžtančios mamos. Autorės nuotr.

miško kelelyje nepasirodys iš Sibiro grįžtančios jo mamos siluetas...

Labai gaila, bet ši jautri istorija dar ne visa. Ji baigėsi tragiška dailininko mirtimi.

Dailininkas Rimas Daugintis, žemaitis iš Baublių, Kartenos valsčiaus, gimė 1944 m. gegužės 21 d., o 1990 m. gegužės 19 d. jis susidegino prie Sovietų Sąjungos ir Vengrijos sienos (palaidotas Vilniuje). Ką tik Nepriklausomybę paskelbusios Lietuvos Dailininkų sąjunga jį buvo išsiuntusi į Vengriją, į skulptorių simpoziumą Nylredyhazoje. Jis važiavo sovietine „Lada“, pilną prisikrovęs suvenyrų, medžiagų būsimam darbui ir jau sukurtų savo darbų, kad juos parodytų pasauliui. Sovietų pasieniečiai prie sienos jį sustabdė ir neleido toliau važiuoti. Juk jis buvo tos nepaklusnios Lietuvos pilietis (jeigu ne banditas)! Susidūrimo su sovietiniais pareigūnais detalių niekas nežino, nes dailininkas vyko vienas, aišku tik tai, kad jautri menininko siela neišlaikė – protestuodamas jis čia pat apsiypylė benzinu ir susidegino. Apdegęs daugiau nei 70 proc. kūno buvo nugabentas į karo ligoninę, kur po poros dienų mirė.

Kai važiuoju namo iš Vilniaus centro namo, į savo miegamąjį Lazdynų rajoną, visada pasisveikinu su Rimo Dauginčio berniuku, sėdinčiu ant šakos su dūdele rankoje. Todėl ta miela ir graudi istorija man vis dar nesibaigia. Be kita ko, ji rodo, kokie mes iš sovietijos išėjome suluošinti, lengvai pažeidžiami, kokio suardyta buvo mūsų vidinė harmonija. Ne visi galėjo pakelti tą dviprasmybę, arba greičiau – sovietinės tikrovės beprasmybę. Ir tik nedaugelis kūrėjų rasdavo būdą reikštis nelaužydami savo principų ir išlikdami laisvi nelaisvėje, kai daugelis nuėjo paprasčiausiu – prisitaikymo keliu. Vienas iš tokių poetų, kuriam pasisekė rasti literatūrinį raktą, leidusį rašyti tikrus dalykus ir nebūti nuskalpuotam, buvo poetas Marcelijus Martinaitis. Jis 1977 m. išleido eilėraščių knygą „Kukučio baladės“ apie keistą, naivų veikėją žemaitį Kukutį, kuris ir gyvas būdamas, ir numiręs galėjo šaipytis iš tos beprasmiškos sistemos ir nebūti nubaustas nei jis, nei jo autorius. Herojus ir tragiškas, ir juokingas, kartais kvailėlis, šokinėjantis per istorinius laikus, bet žiūrėk – ims ir tvos žodžiu taip, kad mažą nepasirodys. Ir ką tu jam?! Jis – personažas. O čia melų pasaka.

Pats poetas, jis ir vienas Sąjūdžio kūrėjų, yra sakęs apie savo „Kukučio balades“: „Esant kitokiems laikams niekada nebūčiau rašęs ir parašęs Kukučio baladžių, kurios man yra labiausiai biografinės... Visa tai vyko sąmonės, įsijautimų, vaizduotės lygmenyse, panaikinant ribas tarp galimo ir negalimo, tarp laisvo ir uždrausto, vaikščiojant iš mirties į gyvenimą ir atvirkščiai ir tokiu būdu sukuriant negyvenimo, absurdiškos laisvės iliuziją, kuri buvo įvairiausių kompleksų bei neurozių šaltinis“.

O štai vienos Marcelijaus Martinaičio baladės – „Mano sugalvota pasaka pakartam Kukučiui palinksminėti“ – ištraukėlė, kuriai nereikia komentarų – viskas kaip ant delno:

Karučiuose – ant plunksnų – / veža kvailių karalių / apsidairyti: / ar didelė karalystė. / Pakelėm išrikiuoti / skambina jam varpeliais, / dėkodami, / kad gali jam skambint varpeliais... / Ir stebi karalius, / kaip vis tie patys / dėkoja karaliui už tai, / ką patys padirba, / dėkoja, / kad gali dėkoti, / skambindami varpeliais... / Tik tai keli pakarti / vejasi karučius, prašydami, / kad išduotų leidimą numirti. / – Ne, – purto galvą karalius, – / tokia karalystė tvarka: / pakartiams / draudžiama mirti!

TELKINIAI

Lietuvos Dukterų draugijos Detroito skyriaus metinis susirinkimas

REGINA

JUŠKAITĖ-ŠVOBIENĖ

Sekmadienį, balandžio 17 d., Dievo Apvaizdos lietuvių parapijos patalpoje, Southfield, MI, vyko metinis Detroito skyriaus Lietuvos dukterų draugijos (LDD) susirinkimas, kurį vedė draugijos pirmininkė Ramunė Mikailienė. Tėvas jėzuitas kun. Lukas Laniauskas, SJ sukalbėjo atidarymo maldą.

Savo pranešime R. Mikailienė pasidžiaugė, kad į Dukterų draugiją įstojo 3 naujos narės. Tai geras ženklas – jaunesnės moterys domisi šia organizacija ir nori prisidėti. Džiaugiamės, turėdamos naujos energijos, naujų idėjų, – sakė R. Mikailienė. Šiuo metu Detroito skyriui priklauso 77 narės. Per šiuos metus toliau tęsime savo kilnųjį darbą padėti mūsų vargstančioms šeimoms čia ir anapus Atlanto.

Dalia Navasaitienė buvo pakviesta vesti mirusiųjų narių prisiminimo. Ji pasakė, kad nuo Lietuvos Dukterų draugijos Detroito skyriaus įsteigimo 1975 m. daugiau negu 50 narių – mūsų darbščiųjų bitelių – iškeliavo amžinybėn. Mirusioms narėms prisiminti D. Navasaitienė uždegė žvakutę. Mirusiųosius pagerbėme tylos minute.

Sekretorė Nijolė Zelwinder perskaitė praėjusio susirinkimo (2015 m. balandžio mėn. 26 d.) protokolą, kuris priimtas be pataisų.

Pirmininkė R. Mikailienė pristatė praėjusių metų veiklą. Lapkričio 8 d. Dievo Apvaizdos Kultūros centre Lietuvos Dukterys suruošė labdaros pietus, kuriuose dalyvavo daugiau nei 150 rėmėjų ir svečių. Labdaros dienos pietų pelnas (831 dol.) buvo skiriamas remti dvi daugiavaikės šeimas. Vienoje šeimoje dvidešimt žmonių gyvena skurdžiomis sąlygomis keturiuose kambariuose be patogumų. Bute reikia remonto, suremontuoti du langus, trūksta patalynės ir rankšluosčių. Reikia įrengti vonią, nes šeima neturi kur praustis. LDD sumokėjo už 11 siuntinių persiuntimą ir dviejų buto langų sutaisymą. Antrosios daugiavaikės šeimos tėtis buvo atleistas iš darbo. Lietuvos dukterys šeimai nupirko šaldytuvą ir pasiuntė siuntinį. Taip pat LDD prisidėjo prie išlaidų, skirtų medikamentams šios šeimos vaikučiams. „Žiburio“ lituanistinės šeštadieninės mokyklos mokinukai ir jų tėveliai dosniai aukojo vaikučiams rūbų ir batų. Andrius Viskantas paaukojo 10 dėžių naujų rūbų vaikams ir suaugusiems.

Organizacija „Vaiko vartai į mokyklą“ kreipėsi į LDD su prašymu padėti 46 vaikučiams iš „Vilties vėrinėlių“ vaikų dienos centro (Žemaičių Kalvarija, Plungės rajonas) paruošti kalėdines dovanėles. Lietuvos Dukterų draugijos narė Rūta Mikulionienė suorganizavo „Žiburio“ šeštadieninės mokyklos mokinius ir jų tėvelius, kad jie prisidėtų prie Kalėdų dovanėlių. Kvietė kiekvieno mokinuko šeimą nupirkti dovanėlę vienam vaikui (kurios vertė būtų apie 20 dol.) LDD sumokėjo už 5 dėžių persiuntimą. Parapijiečiai „Vilties vėrinėlių“ centrui taip pat paaukojo 565 dol.

Vyksta Lietuvos Dukterų draugijos metinis susirinkimas. Pirmininkė Ramunė Mikailienė skaito pranešimą.

Vilkaviškio vyskupijos „Caritas“ buvo nusiųsta 1 700 JAV dol. parama trimis šeimoms, kurioms reikia skalbimo mašinos, vaikams akinių, karšto vandens katilo bei įvairių vaistų.

Detroito LDD valdyba yra be galo dėkinga „Žiburio“ mokyklos mokiniams, jų tėveliams bei parapijiečiams už talką ruošiant dovanėles, aukas ir paramą bei dalyvavimą šiuose labdaros pietuose! Padėka šeiminkėms ir visiems prisidėjusiems prie popietės rengimo.

Toliau pirmininkė R. Mikailienė pranešė, kad buvo suruoštas sėkmin-

gas metinis priešvėlykinis pyragų ir tortų išpardavimas, kuris davė arti 1 000 dol. pelno. Ši draugija tęsė finansinę paramą šeimoms Lietuvoje ir Detroito apylinkėje. Buvo rodomos skaidrės ir papasakota apie šeimas, kurias remiame Lietuvoje. Buvo gauta gražių atsiliepimų apie šią paramą, nes narės, matydamos skaidres ir kokią pagalbą gauna šeimos, atidžiau vertina mūsų projektus. Iš viso padėjome 7 šeimoms Lietuvoje ir keturioms šeimoms Detroito apylinkėje. Iš viso buvo skirta ir paaukota 2 800 dol. Iš laidotuvių aukų buvo gauta 315 dol. Taip pat val-

dybos narės aplankė mūsų nares liginėse, prieglaudose bei jų namuose. Buvo išsiųstos sveikatos linkėjimų atvirutės. LDD remia vieną vaiką su negalia vienerius metus per organizaciją „Saulutė“. 2016–2017 m. numatyta vėl suruošti kelis labdaros renginius: priešvėlykinį pyragų ir tortų pardavimą, pietus ir koncertą.

Iždininkės pranešimą skaitė valdybos narė Izabelė Korsakienė.

Vyko rinkimai. Naująją 2016–2017 m. Lietuvos dukterų draugijos Detroito skyriaus valdybą sudaro: pirmininkė – Ramunė Mikailienė; vicepirmininkė – Susan Bubnelienė; sekretorė – Nijolė Zelwinder; iždininkė – Patt Kaunelis; narės: Birutė Duncan, Regina Juškaitė-Švobienė, Izabelė Korsakienė, Rita Mitrienė ir Laura Alkevičius.

Laura Alkevičius sukalbėjo susirinkimo užbaigimo maldą.

Šiame metiniame Lietuvos Dukterų draugijos susirinkime dalyvavo 29 narės.

Po susirinkimo vyko puikios suneštinės vaisės. Lietuvos dukterys ilgiau pasižvelgė ir pasidalino mintimis apie sėkmingą susirinkimą.

Dirbkime ir gyvenkime pagal Lietuvos Dukterų draugijos šūkį: „Ištieskime pagalbos ranką mūsų vargstantiems čionai ir Lietuvoje“.

Regina Juškaitė-Švobienė – valdybos narė.

Knygą apie DP rašė amerikiečiams

VIRGINIJA PETRAUSKIENĖ

„Jaučiuosi kaip klasės draugų susitikime“, – šeštadienį, balandžio 16 dieną Balzeko lietuvių kultūros muziejaus surengtame knygos „Lost Birds“ pristatyme juokavo šio romano autorė rašytoja Birutė Putrius.

I susitikimą su pirmąjį savo romaną išleidusia autore susirinko pilna salė skaitytojų. Dalis jų – senai rašytojos draugai, su kuriais nesimatyta daugelį metų. Vieni susitikimo dalyviai atsinešė jau anksčiau įsigytą ir jau spėtą perskaityti romaną „Lost Birds“. Kiti stojo į eilę prie stalelio, ant kurio puikavosi šūsnis dar spaustuvės dažais kvėpiančių naujų rašytojos knygų.

Jose – po Antrojo pasaulinio karo iš sovietų okupuotos Lietuvos į Ameriką pasitraukusių lietuvių gyvenimo istorijos, sudėliotos į romaną tarsi iš atskirų pasakojimų. Tačiau šių pasakojimų herojus sieja kaimynystė ir panašūs jausmai bei išgyvenimai.

Suaugusieji nostalgiskai prisimena gimtinę, ilgisi jos. Juk atvykusiems iš savų šviesių, gėlėmis apstatytų namų, kuriuose valgyta iš porcelianinių indų, sunku priimti naują gyvenimą. Jame esi priverstas glaustis ankštame bute, dėvėti kažkieno paaukotas nudrengtus drabužius ir mokytis kalbėti svetima kalba. Tačiau atvykėlių augantys vaikai smalsiai stebi naują šalį ir noriai mokosi joje pritaipiti.

Po susitikimo trumpam pokalbiui susėdo rašytoja Birutė Putrius (d.), muziejaus prezidentas Stanley Balzekas, Jr ir direktorė Rita Janz.

V. Petrauskienės nuotraukos

Rašytojos kūrybą trumpai pristatė Dalia Maciukevičius-Žygas. Pati autorė paskaitė vieną iš knygos skyrių – „Lucy in the sky“.

Kai kas iš susitikimo dalyvių apie romaną „Lost Birds“ herojus klausinėjo taip, tarsi kalbėtų apie senus pažįstamus. Tačiau Birutė Putrius patikino: knygoje nėra nė vieno neišgalvoto personažo. Juos kurdama rašytoja stengėsi sugalvoti naujus vardus, o savo herojus apdalinti perkurtomis ir pakeitomis gyvenimo istorijomis.

Nepaisant to, paaiškėjo neįtikėtinų dalykų. Birutė Putrius sužinojo, kad atsirado žmonių, turinčių ne tik

jos romano kai kurių herojų vardus. Negana to, visai netyčia sutapo išgalvotų kūrinių veikėjų ir realių, autorei nepažįstamų žmonių kai kurios gyvenimo detalės. Rašytoja prisiminė, kad dar prieš išleidama knygą, ji nuvyko į Santaros-Šviesos suvažiavimą. Ten paskaitė ištrauką iš būsimo romano. Pertraukos metu pažįstami jos ėmė klausinėti, ar tikrai rašytojos vienu iš herojų tapo žinomas lietuviško laikraščio korespondentas.

„Daugiausiai faktų ir prisiminimų iš mano pačios gyvenimo yra pirmame knygos skyriuje. Tikrai vaikystėje su tėvais atkeliavusi į Ameriką, turėjau

juodaodį draugą. Jis gyveno kaimynystėje. Taip pat, kaip ir romano herojė Irena buvau gavusi dovanų lėlę – juodaodį berniuką”, – prisiminė Birutė Putrius.

Rašytoja pasakojo, kad gyvenime dirbo anglų kalbos ir literatūros mokytoja. Ji nuolat troško rašyti. Todėl lankė specialius užsiėmimus. Pradžioje juose mokėsi rašyti scenarijus filmams. Tačiau pasimokiusi porą metų nusprendė pradėti rašyti apsakymus. „Maniau, kad bus lengviau, tačiau buvo dar sunkiau. Bet labai mėgau ir norėjau rašyti, todėl pradžioje rašiau tik sau”, – pasakojo Birutė Putrius.

Autorė susirinkusiems pasakojo, kaip kilo mintis parašyti romaną. Kartą nuvykusi į Marquette Parką, kur prabėgo jos vaikystė, rašytoja suprato: šis rajonas smarkiai pasikeitė. Nebeliko daugelio dalykų, kuriuos ji prisiminė: tavernų, su jose sėdinčiais tais pačiais lankytojais. Nebeliko tų vograujančių viengunių, vaikus stebinusių keistomis pravardėmis ir dar keistesne kalbos maniera.

„Man pasidarė labai liūdna. Aš pati iš savo vaikystės ir gyvenimo Marquette Parke prisiminiau daugybę dalykų. Supratau, kad apie tai turiu parašyti romaną. Rašiau taip, kad jį ga-

Susirinkusieji kantriai laukė rašytojos autografų.

lėtų skaityti ir amerikiečiai. Kad jie galėtų suprasti, ką išgyveno mūsų tautiečiai, atvykę į svetimą šalį”, – kalbėjo Birutė Putrius.

Vos pirmąjį savo romaną išleidusi rašytoja netrukus žada skaitytojus pradžiuginti antrąja knyga. Ji jau yra

sukūrusi istorinį dviejų tomų romaną apie Lietuvos knygnešius. Birutė Putrius tik keliais sakiniais pristatė savo naują darbą. Jame tamsaus spaudos draudimo laikmečio fone vystosi romano veiksmas ir dviguba meilės istorija.

Kodėl buvo pasirinkta spaudos draudimo tema? „Mano bočelis buvo knygnešys, o tėtis – puikus pasakotojas, daug apie bočelį pasakodavo. Tie pasakojimai man įstrigo, norėjosi juos įamžinti”, – sakė Birutė Putrius.

Kristina Kuprytė pakerėjo Omahos klausytojus

DR. GEDIMINAS MURAUSKAS

„Sielos muzika, kuri užburia ir pakelia į kitą egzistencijos lygmenį. Tikras stebuklas, kaip vienas instrumentas gali skleisti tiek skirtingų muzikinių spalvų. Vienok tai arfa, tai gitara, tai klavesinas, tai fortepijono tembras”, – stebėjosi po koncerto klausytojai.

Nuo seno kanklės buvo siejamos su dvasiniu pasauliu, buvo tikima, kad tai šventas, ritualinis instrumentas, skirtas gydyti žmogaus sielai”, – taip lietuviškas kankles savo soliniame koncerte pristatė Kristina Kuprytė. Tai jau ne pirmas Kristinos koncertas Omahoje. Ji šiame mieste tapo vis labiau žinoma, kankles jai teko pristatyti ne viename renginyje. Kristina koncertavo ir su Nebraskos universiteto Omahoje (University of Nebraska-Omaha, UNO) kameriniu orkestru, bet balandžio 16 dieną vykęs koncertas buvo kitoks nei visi. Nebraskos universiteto Strausso koncertų salėje vykęs renginys buvo skirtas „Saulės tako” – medžio skulptūrų, sukurtų lietuvių liaudies tradicija, ansamblio projektui paremti.

Renginio organizatoriai – Omahos Susigiminiavusių miestų asociacijos (Omaha Sister Cities Association) „Omaha Friends of Šiauliai” komitetas taip vykdė projekto pristatymo bei lėšų rinkimo akciją. Omahos „Lauritzen Gardens” botanikos sode kuriamas lietuvių liaudies medžio skulptūrų ansamblis, kuriame bus galima grožėtis lietuvių skulptorių, medžio drožėjų, tautodailininkų darbais, sukurtais lietuvių liaudies pasakų motyvais, laikantis lietuvių tautodailės ir etnografijos tradicijų.

Kristina Kuprytė su Nebraskos universiteto kameriniu orkestru (UNO Chamber Orchestra).

D. Sudavičiūtės nuotr.

Koncerto pradžioje dr. G. Murauskas padėkojo ypatingiems svečiams ir pristatė „Saulės tako” projektą specialiai tam režisieriaus Zigmo Ripinskio sukurtu trumpametražiu filmu. Po šio pristatymo į sceną buvo kviečiama solistė Kristina Kuprytė.

Kristina koncerto metu pasakojo apie lietuvišką ir užsieniečiams mažai žinomą instrumentą kankles, taip pat pristatė savo atliekamus kūrinius, atskleisdama netikėtų detalių apie kompozitorius ir atliekamų kūrinių užslėptą simboliką. Klausytojai buvo sužavėti Kristinos atlikimo technika, muzikalumu ir virtuoziškumu. Stebino tai, kad atliekant žinomų pasaulio klasikų kūrinius, skambant nenutrūkstamai melodijai, jai teko nuolat tuo pat metu dirbti techninį darbą keičiant tonus ir pustonius. Neįtikėtinas vaizdas! Tiek daug judesių, o muzika tokia melodinga ir skamba nenutrūkstamai. Tai, be abejo, ilgo darbo, meilės instrumentui ir ypatingo talento rezultatas. Koncerto metu be

lietuvių kompozitorių skambėjo ir visiems gerai žinomų pasaulio klasikų kompozitorių C. Debussy, M. Ravel, A. Hasselmans, M. Glinkos, Fr. Tarregos kūriniai.

Gausiai susirinkę žiūrovai plojo atsistoję ir nenorėjo Kristinos paleisti nuo scenos, buvo įteikiamos gėlės. Dr. G. Murauskas koncerto pabaigoje padėkojo susirinkusiems, parėmusiems „Saulės tako” projektą, už dabartinį bei būsimą dosnumą, visiems nariams ir savanoriams Omahos Susigiminiavusių miestų asociacijos (OSCA) organizacijoje ir Nebraskos universiteto (UNO) bei Omahos lietuvių bendruomenėse, padėjusiems organizuoti koncertą.

„Saulės tako” lietuvių liaudies medžio skulptūrų projektui vadovauja Omahos Susigiminiavusių miestų asociacijos (Omaha Sister Cities Association) „Omaha Friends of Šiauliai” komitetas. OSCA– „Omaha Friends of Šiauliai” komiteto nariai: dr. Gediminas Murauskas (pirmininkas); Da-

lia Sudavičius (vicepirmininkė); dr. Paulius Mileris; Margarita Sederavičiūtė-Hathaway; Indrė Seibutytė; Asta Šimbelytė-Reiff; Nellie (Nijolė) Sudavičius-MacCallum (OSCA Tarybos narė).

Norinčius daugiau sužinoti apie „Saulės tako” projektą, jį paremti kviečiame apsilankyti mūsų projekto interneto svetainėse:

<http://www.omahasistercities.com/pathofthesun/>
<https://www.facebook.com/SaulėsTakasOmaha/>

Šis koncertas buvo paskutinis ir vainikavo visus Kristinos Kuprytės pasirodymus šios viešnagės Omahoje metu. Į Omahą ji atvyko pagal „Erasmus” studijų programą. Būdamą Šiaulių universiteto Viešojo administravimo katedros doktorantė, Kristina turėjo galimybės savo mokslo žinias plėsti Nebraskos universitete Omahoje (UNO), nacionaliniu mastu pripažinto Viešojo administravimo mokykloje. Globojama mokslinės vadovės dr. Carol Ebdon rinko empirinę medžiagą kultūrinių renginių organizavimo srityje, užmezgė ryšius su Omahos kultūros darbuotojais, ekspertais, vadybininkais. Profesionali atlikėja ir kanklių virtuozė, tarptautinių konkursų laureatė, koncertavusi daugelyje pasaulio šalių, ji taip pat turėjo galimybę lietuvišką instrumentą ir muziką pristatyti Omahos miesto melomanams.

Paskutinę savo kelionės Amerikoje dieną Kristina koncertuos Čikagoje. Norintys patirti jos muzikinį talentą kviečiami gegužės 6 dieną, penktadienį, 7:30 val. v., atvykti į „Sielos” galeriją Pasaulio lietuvių centre, Le-monte.

Daugiau informacijos apie Kristiną Kuprytę ir video įrašus galima rasti šiame internetiniame puslapyje: <https://www.facebook.com/Kristina.Kankles/>

Britai rado užuovėją istoriniame Čikagos dvarnamyje

Pokalbis su parodos „Dressing Downton“ kuratore Rūta Saliklis

RAIMUNDAS MARIUS LAPAS

„Downton Abbey“ – britų televizijos serialas, „Gosford Park“ kūrėjų darbas, sukurtas kompanijos „Carnival Films“ pagal Julian Fellowes originalų scenarijų. Seriale atkuriama XX a. pradžios Anglijos atmosfera tiek charakteringais personažais, tiek aplinka, paliečiamos technikos progreso (elektra, telefonas, automobilių atsiradimas buityje), moterų emancipacijos, Pirmojo pasaulinio karo, ispaniškojo gripo epidemijos ir daugelį kitų temų. 2011 m. serialas „Downton Abbey“ buvo įrašytas į Guinnesso rekordų knygą kaip „kritikų labiausiai ap-
tarinėjamas serialas“.

Teleserialo siužetas prasideda 1912 m. Anglijoje. Savo giminės dvare Downton, Yorkshire, gyvenančio grafo Grantham titulo įpėdinis žuvo nuskendus „Titanikui“. Šeima laukia, kad visas turtas ir kapitalai po grafo mirties per-
eitų jų vyresniajai dukrai. Tačiau visą gyvenimą atidavęs savo dvarui grafas Robertas mano, jog viskas turi atitekti tolimam giminaičiui – grafo titulo įpėdiniui. Įdomu ir tai, jog seriale be
ponų vaizduojamas ir jų tarnų gyvenimas. Ant-
rojo sezono įvykiai klostosi jau Pirmojo pa-
saulinio karo fone.

Artėjant šeštam ir paskutiniam „Downton Abbey“ sezonui, ši žiūrovų pamiltą britų teleserialą Čikaga didingai paminėjo Drie-
haus muziejuje. Parodoje „Dressing Downton: Changing Fashion for Changing Times“ rodoma daugiau nei 35 laidoje matyti rūbai – visi sukurti garsios Londono kostiumų firmos „Cosprop Ltd.“ Paroda suteikia galimybę naujai pažvelgti ne tik
į šio populiaraus teleserialo personažus, bet ir į tuo-
metinę XX a. pradžios Angliją. Ekspozitai har-
moningai susilieja su nuostabia Driehaus muzie-
jaus aplinka – salonais, svečių kambariais, bib-
lioteka, valgomuoju bei miegamaisiais, kuriuose
gyveno šio dvarnamio pirmieji savininkai Nic-
kerson, o vėliau Fisher šeima. Šie namai buvo Či-
kagos aukštuomenės – „grietinėls“ traukos cen-
tras. Visi prašmatniausi „Vėjų miesto“ socialiniai
pobūviai vyko šiame pastate – ties Erie ir Wabash
gatvių sankryža.

Na, o mums įdomu dar ir tai, kad prie šios uni-
kalios parodos svariai prisidėjo viena lietuvaitė –
Čikagoje gimusi, Giedrės ir a. a. pedagogo Juozo
Končiaus dukra Rūta Končiūtė- Saliklis. Nepaisant
itin didelio krūvio darbe, ši veikli muziejininkė,

Rūta Saliklis (d.) su savo mama Giedre Končiene parodos atidarymo metu.

Michael Monar /Richard H. Driehaus Museum nuotr.

„Downton Abbey“ 4-tas sezonas, 1921. Centre – aktorė Elizabeth McGovern Grantham grafienės Cora Crawley vaidmenyje.

tekstilės istorikė sutiko būti pakalbinta „Draugo“ puslapiuose.

– Rūta, koku būdu tapote šios parodos kvietine ku-
ratorė (guest curator)?

– Mes su Driehaus muziejaus direktore Lisa Dubé-Scherr dirbome kartu „Allentown Art Mu-
seum“ Pensilvanijoje. Ten dirbau tekstilės ku-
ratorė. Lisa man paskambino ir pasiūlė šį projek-
tą, nes prisiminė mano specialybę.

– Ar tai buvo Jūsų pirmoji pažintis su britų telese-
rialu „Downton Abbey“?

– Aš jau seniai žiūriu tą serialą. Net trejetą sy-
kių studijavau kiekvieną laidą, kad galėčiau iš-
analizuoti kiekvieno ekrane matomo kostiumo de-
tales.

– Ar tiesa, jog šios telelaidos apranga Jus labiau žavi,
negu pati to laikotarpio Anglijos istorija?

– Ne, atvirkščiai. Seniai susidomėjau šio lai-
kotarpio istorija. Negali išsamiai vertinti tų rūbų
grožio, jei giliau neįsigilini į ano laiko kultūrą –
meną, muziką, teatrą, baletą, literatūrą, poeziją bei
bendrą Anglijos ir Amerikos istoriją.

– Kol atkeliavo į Čikagą, „Dressing Downton“ paroda
buvo rodyta ir kitur. Kuo tos parodos skiriasi viena nuo
kitos?

– Kiekviena paroda skiriasi, nes patys muziejai
labai skiriasi. Driehaus muziejuje išdėstymas yra
intymus. Šio pastato kambariai apstatyti to lai-
kotarpio baldais, juos puošia menas. Čikagos pa-
rodos lankytojai gali arti prieiti prie pačių eks-
ponuojamų kostiumų. Dauguma muziejų šiame
krašte neturi tokių kambarių. Driehaus muziejus
išsikūręs iškilmingame dvarnamyje, kuris pri-
klausė čikagiečių Nickerson, o vėliau Fisher šei-
moms. Samuel Mayo Nickerson šį namą savo šei-
mai pastatė 1883 m. Projektavo žinomas architek-
tas Edward J. Burling. Apleidęs „First National
Bank of Chicago“ prezidento postą ir išėjęs į pen-
siją 1900 m. Nickerson pardavė savo išpūdingą
namą „Union Bag and Paper Company“ prezi-
dentui Lucius George Fisher. Po jo mirties iškilo
pavojus, kad šis architektūrinis paminklas gali būti
nugriautas. Žymūs Čikagos magnatai, tarp jų ir Cy-
rus Hall McCormick II, William Wrigley, Jr., bei Ju-
lius Rosenwald, surinko reikalingų lėšų ir 1919 m.
išigijo šį pastatą. Jį padovanojo „American College
of Surgeons“. Šiame name iki 1965-ųjų buvo kole-
džo raštinės bei posėdžių salės. 2003 m. pastatas
buvo parduotas čikagiečiui verslininkui Richard
H. Driehaus, kuris nutarė šiam architektūriniam
paminklui grąžinti pirminę – Nickerson šeimos re-
zidencijos – išvaizdą. Po penkerių metų namas
buvo restauruotas. Dabar jis tapo Richard H. Drie-
haus muziejumi ir yra atviras visuomenei.

Šilkinė vakarinė Cora suknelė su originaliomis 3-čiojo dešimtmečio detalėmis, siuvinėta deimantais ir auksu.

„Cosprop“ archyvo nuotr.

Dieninė apranga, kuria filme vilkėjo Robert ir Cora Crawley (1-as sezonas).

Crawley seserų kostiumai.

Tarnaitės uniforma. Taip filme rengėsi aktorės Joanne Froggatt (Anna Smith), Amy Nuttall (Ethel Parks), Rose Leslie (Gwen Dawson) ir Clare Calbraith (Jane Moorsum).

– Ar paroda dar bus rodoma kituose JAV miestuose, o gal net kitose šalyse – kad ir toje pačioje Anglijoje?

– Paroda bus rodoma tik Amerikoje. Įdomu pastebėti, jog patys anglai kur kas mažiau domisi teleserialo „Downton Abbey” kostiumais negu amerikiečiai. Iki šiol paroda buvo rodoma Biltmore muziejuje Asheville, NC, Payne Art Gallery Oshkosh, WI, Richmond Historical Society Richmond, VA, ir dabartiniu metu Drieaus muziejuje Čikagoje. Po to „Dressing Downton” keliaus į Taft muziejų Cincinnati, OH (liepa-rugsėjis), Istorijos muziejų South Bend, IN (2016 m. spalio-2017 m. sausis), Muzeo Museum and Cultural Center Anaheim, CA (2017 m. vasaris-gegužė), Cheekwood Art and Gardens (2017 m. birželis-rugsėjis) bei Lightner Museum St. Augustine, FL (2017 m. spalio-2018 m. sausis).

– Ar buvo kliūčių rengiant tokio neeilinio pobūdžio parodą Drieaus muziejuje Čikagoje?

– Reikėjo pritaikyti parodą prie šio istorinio namo interjero. Kostiumų atranka buvo ne tokia kaip kituose muziejuose. Atitinkamai buvo rengiami nauji parašai po eksponatais.

– Parodoje puikiai atspindėjo ne tik tas Anglijos istorinis laikotarpis, bet ir melodingai susiliejo su tuometinės Čikagos grietinėlės aplinka.

– Ačiū už komplimentą. Atskirame Drieaus muziejaus kambaryje suruošiau papildomą istorinių nuotraukų parodą. Anuometinės madingos Čikagos grietinėlės foto kadru pasiskolinome iš Čikagos istorijos instituto. Norėjau, kad parodos lankytojas matytų, kaip tuomet atrodė vietiniai čikagiečiai.

Vyro rūbai rodo, kiek jis uždirba, moters – kiek ji išleidžia...

– Esate tekstilės istorikė. Gal išskirtumėte savo mėgstamiausią eksponuojamą rūbą šioje parodoje?

– Man labiausiai patinka suknelė, kuria Lady Rose vilkėjo apsilankiusi džiaz klube. Ta suknelė tikrai originali!

– Ar rodomi rūbai visiškai atspindi tikrąją tos epochos dvasią Anglijoje?

Taip, nors, atvirai pasakius, ta dvasia labiau pritaikyta XXI a. žiūrovams.

– Parodos dalyviams dalinamos ausinės, kuriose girdimos įvairios istorijos – ir ne tik apie pačius rūbus. Čia prabyla tiek „Downton Abbey” teleserialo aktoriai bei rūbų projektuotojai.

– Manau, jog tai nemažai prisideda prie mūsų parodos dvasios.

– Ar tiesa, kad su eksponatais keliauja ir rūbų specialistė – siuvėja, kuri kiekviename mieste pritaiko iškritusius karo liukus ir pan.?

– Taip, prieš atidarant naują parodą ji kiekvieną rūbą tvarko. Juk gležni eksponatai pervežant neišvengiamai nukentčia.

– Parodoje matomi gan trumpi, aiškūs, taiklūs eksponatų užrašai. Kiekvienam lankytojui įteikiamas ir parodos katalogas. Ar ausinėse girdimi komentarai ir katalogas yra Jūsų kūrybinis nuopelnas?

– Turėjau pakeisti parodos eigą ir pritaikyti kostiumus prie esamos erdvės. Tai darydama turėjau perrašyti eksponatų tekstus. Drieaus muziejaus vadovybė mane įvardijo šios „Dressing Downton” parodos kvietinė kuratore. Daugelis žurnalistų prašė manęs interviu. Buvau plačiai rodoma per Čikagos televizijas. Pasipylė nepaprastai daug gerų atsiliepimų. Nesitikėjau, jog „Vėjų miesto” media taip nuosirdžiai žavėsis šia paroda.

– Spaudos pranešimuose buvo rašoma, jog parodą žada aplankyti daugiau nei 30 000 lankytojų. Ko gero, unikalūs atvejis tokiam kameriniam pastatui, nepritaikytam tokiai masei žmonių?

– Drieaus muziejaus darbuotojai ruošėsi šiai parodai net dvejus metus. Išsinuomojo „Murphy Auditorium”, esantį šalia muziejaus. Galima pereiti iš tos salės tiesiai į muziejų. Salėje, beje, buvo įrengtas angliškos arbatos sodas bei dovanų parduotuvėlė.

Laimė, deja, ne kiekvienam nusišypsos

– Žinau, kad dar prieš parodos atidarymą, vasario 9 d., nebuvo įmanoma prisiskambinti į muziejų. Prieš šį pokalbį Jūs minėjote, kad viena Amerikos lietuvaite, šio muziejaus tarnautoja, ištisomis dienomis at-

siliepia į žmonių, norinčių šią parodą aplankyti, skambučius.

– Beth Milašius turėdavo kasdien atsiliepti į porą šimtų pasiteiravimų.

– Gal paroda Čikagoje bus pratęsta?

– Ji jau buvo pratęsta iki gegužės 29-osios. Drieaus vadovybė parodos daugiau nepratęs, mat Taft muziejus Cincinnati mieste jau seniai pasirašė sutartį ir laukia parodos. Po to eilėje – kiti muziejai.

– Ar dar įmanoma pakliūti į Čikagoje veikiančią „Dressing Downton” parodą?

Nelabai, bilietai jau seniai parduoti. Norintieji gali pabandyti nuvažiuoti į Drieaus muziejų, galbūt pasitaikys neatsiimtas bilietas.

Arbata – kaip draugystė... geriausia, kai ji tikra

– Pastebėjau, jog šioje parodoje netrūksta lankytojų moterų, kurios pasipuošia anų metų apranga, ypač skrybėlaitėmis.

– Jos yra šios telelaidos gerbėjos, tačiau manykime, jog anuometine apranga jos susidomėjo anksčiau nei Čikagą užvaldė britų serialas.

– Ar visi galėjo už papildomą (tiesa, kiek solidžią – 55 dol.) kainą mėgautis angliška arbata ir sausainiukais? Ar tai vyko ir kitose vietose, kur buvo eksponuojama „Dressing Downton”?

– Tai buvo Lise Dubé-Scherr idėja. Ji susitarė su „Lettuce Entertain You” restoranų tinklu, kad jie parodos metu lankytojams pasiūlys tokį papildomą malonumą. Pati Lisa planavo arbatos sodelio interjerą. Šio muziejaus įkūrėjas Richard H. Drieaus labai domėjosi šios parodos sprendimu. Gal kiti muziejai, kuriuose dar vyks ši paroda, ir pasiūlys lankytojams arbatos puoduką, tačiau vargu bau, ar prilygs tai autentikai, kuria galėjo pasižiaugti Čikagoje veikiančios parodos lankytojai.

– Ar Jums įstrigo koks nors išskirtinis šios parodos lankytojo komentaras?

– Mano mamytė čikagietė Giedrė Končienė kaip tik lankėsi parodos atidaryme. Ją sužavėjo Drieaus muziejaus grožis ir kaip puikiai „Downton Abbey” personažų rūbai derėjo su aplinka. Ypač jai patiko valgomasis, kuriame buvo matyti Lady Mary ir Matt-

hew drabužiai.

– Jūs šios parodos nelydėsite į kitas vietas. Gaila atsisveikinti su geru bičiuliu?

– Žinoma. Turiu prisipažinti, jog „Dressing Downton” kurį laiką valdė mano gyvenimą. Todėl mielai grįžtu prie savo įprastinių pareigų ir modernaus meno San Luis Obispo miestelio muziejuje.

Dieninė Violet Crawley, Grantham grafo našlės (akt. Maggie Smith) suknelė (1-as sezonas).

RŪTOS SALIKLIS PROFESINIS DOSJĖ

Ph.D, tekstilė ir dizainas, 1995
University of Wisconsin – Madison
Disertacijos tema: Lithuanian Folk Costume: A Contested Symbol of Identity
MFA, muziejininkystė, 1987
Syracuse University
BA, šiuolaikinis studijinis menas, 1984
University of Illinois at Chicago
Nuo 2011 m. parodų rengimo direktorė
San Luis Obispo meno muziejuje, San Luis Obispo, CA
Rūtos profesiniai straipsniai (įskaitant lietuviško meno temomis) publikuojami įvairiose knygose, žinynuose, parodų kataloguose.

Madisonas pagerbė profesorių Alfred E. Senn

Prof. Alfred Senn atminimo vakaro Madisone akimirkos. A. Senn žmona LaVonne su vaikais ir anūkais. Tylos minutė šeimos rate.

Laura Favill nuotraukos

NIJOLĖ ETZWILER

Balandžio 12 d. prof. Alfred Erich Senn būtų sukakę 85-eri. Nors mylimas profesorius prieš mėnesį mirė, šeima ir draugai Madisone tą dieną buvo susirinkę švęsti ne tik jo gimtadienio, bet ir jo gyvenimo.

Prof. Senn, lietuvių-šveicarų kilmės JAV mokslininkas, baltistas, Lietuvos mokslų akademijos užsienio narys, vienas žymiausių Lietuvos XX amžiaus istorijos tyrinėtojų, buvo žinomas ne tik Madisone, bet ir Lietuvoje. Yra parašęs aštuonias knygas, skirtas Lietuvos istorijai.

Šveicaro filologo, leksikografo Alfred Senn ir lietuvės Marijos Evos Vedlugaite sūnus Alfred Erich Senn 1958 m. baigė Kolumbijos universitetą, apgynė daktaro disertaciją „The Emergence of Modern Lithuania” (Lietuvos valstybės atkūrimas 1918–1920 m.), kuri 1959 m. buvo išleista atskira knyga ir atvėrė angliakalbams vakariečiams nežinomą Lietuvos pasaulį. 1961–1965 m. jis buvo Wisconsin universiteto istorijos dėstytojas, 1965–1967 m. – asocijuotas profesorius, 1967–1998 m. – Wisconsin-Medisono universiteto profesorius, vėliau – profesorius emeritas. 1996 m., 1999–2000 m. – Vytauto Didžiojo universiteto vizituojantis profesorius.

Madisone jis buvo veiklus „Vilnius Sister Cities” organizacijoje – valdybos narys, pranešėjas, rėmėjas. Jo dėka Madisone buvo surengta tautodailės paroda „Sacred Wood”. Profesorius Wisconsin universiteto bibliotekai dovanojo net tik savo knygų, bet ir reikšmingų dokumentų, Lietuvos Atgimimo laikų spaudos – „Sąjūdžio žinių” ir „Atgimimo” – komplektus, meno kūrinių ir kt. Įvertindamas prof. A. Senn veiklą Madisono meras David Cieslewicz 2010 m. vasario 16-ąją paskelbė Alfred Erich Senn dieną.

Balandžio 12-ąją paminėjom ne tik jo darbus, bet prisiminėm ir mielą jo asmenybę. Žmona LaVonne nuoširdžiai padėjo visiems, kurie atvyko į pagerbti. Buvo pasidalinta šiltais prisiminimais, papasakota gražių istorijų, ir jomis dalijosi ne tik vaikai ir anūkai, kiti šeimos nariai, bet ir kolegos, kaimynai, draugai, studentai, organizacijų bendradarbiai. Tą pačią dieną Kaune kolegos Vytauto Didžiojo universitete taip pat buvo susirinkę pagerbti mylimą profesorį.

„Madison Vilnius Sister Cities” pirmininkė Daina Zemliauskaitė-Juozavičienė parodė ir pakomentavo Lietuvos televizijos filmą apie profesoriaus veiklą. Nuotraukų ekspozicija pasakojo apie jo gyvenimą, jo domėjimąsi sportu, istorija ir politika. Prie jo išleistų knygų gulėjo trys jam suteikti garbės ženklai, tarp jų – Lietuvos valstybės apdovanojimas – Vytauto Didžiojo ordino Karininko kryžius.

Iš k.: Eric Senn, Christina Senn, LaVonne Senn, Prezidentas Valdas Adamkus, Alfred Senn, Ann Senn ir Birutė Garbaravičienė.

Ann Senn archyvo nuotraukos

Vienas iš profesoriaus apdovanojimų – Vytauto Didžiojo ordino Karininko kryžius.

riaus veiklą. Nuotraukų ekspozicija pasakojo apie jo gyvenimą, jo domėjimąsi sportu, istorija ir politika. Prie jo išleistų knygų gulėjo trys jam suteikti garbės ženklai, tarp jų – Lietuvos valstybės apdovanojimas – Vytauto Didžiojo ordino Karininko kryžius.

Sūnus Erich leido pasiklausti garso įrašo, kuriame jo tėvas su draugais jaunystėje dainuoja gražias dainas, o ir pats su trimis draugais tėvo atminimui padainavo keletą dainų.

Prof. Senn buvo ne tik mokslininkas, profesorius, knygų autorius, bet MVSC, CREECA ir daugelio kitų organizacijų narys. CREECA žiniaraštis taip pat gražiai pagerbė profesorių. Jo mirtis yra didelis nuostolis net tik šeimai, bet ir Madisono bendruomenei bei Lietuvai.

Dr. Česlovas Laurinavičius.

A. E. Senn rašiniai pakeitė daug stereotipų Lietuvos istorikų darbuose

Vienas žymiausių Lietuvos XX a. istorijos tyrinėtojų Alfred Erich Senn objektyviai ir kritiškai žiūrėjo į savo tiriamąjį objektą – Lietuvos istoriją, todėl gebėjo pakeisti daugybę stereotipų, egzistavusių lietuvių istorikų darbuose.

Tai labai nusipelnęs Lietuvai ir jos istorijos mokslui žmogus. Be to, jis buvo tiesioginis gyvosios istorijos amžininkas. Vadinčiau jį Lietuvos mylėtoju.

Žmogus, objektyviai ar subjektyviai praėjęs tokį savo gyvenimo kelią, kurį skyrė modernios Lietuvos istorijai, apšvietos epochos lietuvių likimui. Pradedant XIX a. peripetijomis, baigiant Michailo Gorbačiovo, Boriso Jelcino laikais.

Istorikai, besidomintys A. E. Senn tyrinėjamu laikotarpiu, neišvengiamai susiduria su jo darbais, straipsniais, kurių įvairiuose leidiniuose yra labai daug. Tuos jo darbus iš skirtingų leidinių vertėtų surinkti, tačiau jo palikimas egzistuoja, jis darė, daro ir darys didelės įtakos.

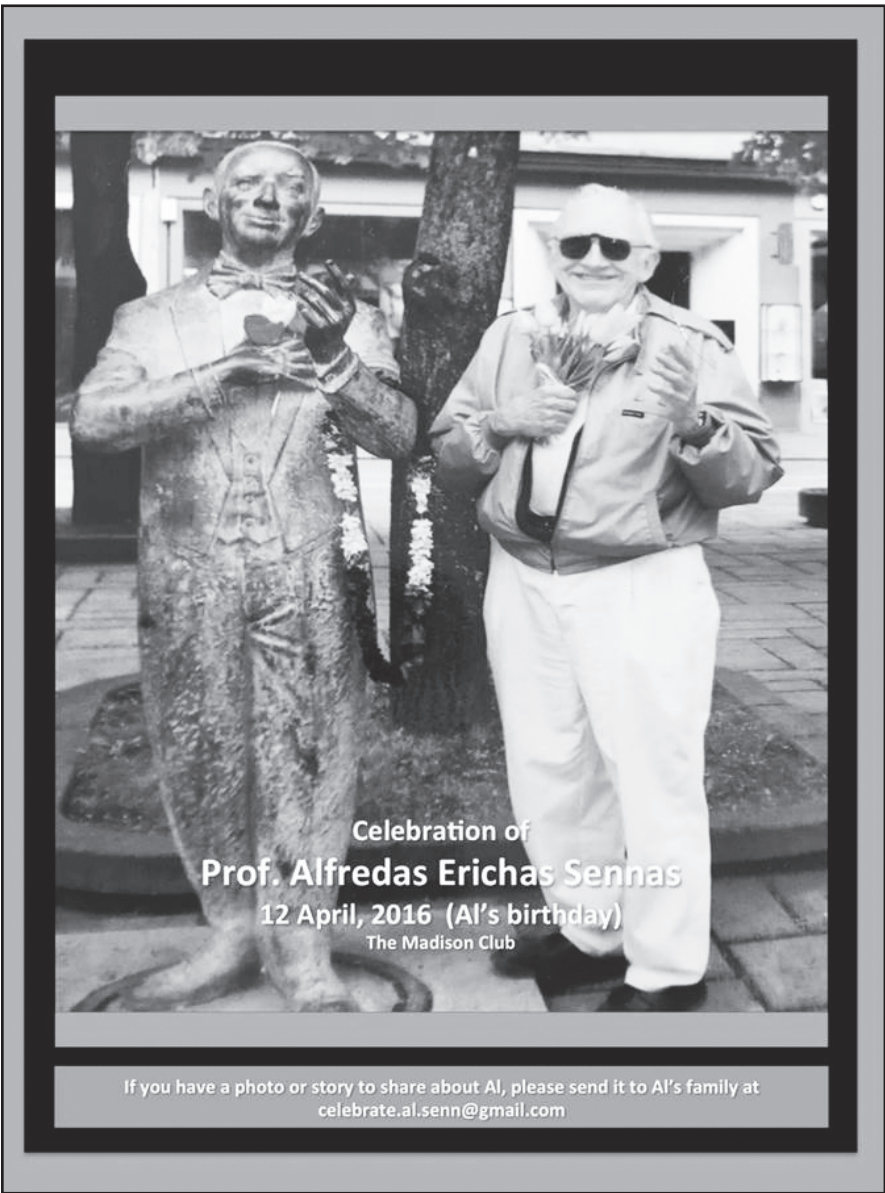
Nors jo motina – lietuvi, pats save laikė amerikiečiu, ir tai jam leido žiūrėti į tiriamąjį objektą – Lietuvos istoriją – tarsi iš šalies. Tai suponavo objektyvumą. Mano supratimu, jo darbams žodis „objektyvumas” labai tiktų, bet dar yra ir kita sąvoka – „kritiškumas”. Jis savo rašiniiais stipriai pakeitė daugybę stereotipų, mitų, kurie egzistavo ne tik lietuvių galvose, bet ir lietuvių istorikų darbuose.

Tas kritiškas impulsas pradžioje taip pat buvo priimamas labai kritiškai, tačiau anksčiau ar vėliau visi buvo priversti sutikti, kad jo teiginiai atitinka tikrovę. Buvo pradėta sekti jo teiginiais, juos tobulinti.

Daugiau tokių objektyvumu pasižyminčių užsienio istorikų greitai negalėčiau prisiminti. A. E. Senn šia prasme yra unikali ir labai reikšminga figūra.

LRT.lt

Alfred Senn prie Danieliaus Dolskio skulptūros Laisvės alėjoje Kaune.

Profesorių Alfred Senn prisiminus

Alfred Erich Senn gimė 1932 m. balandžio 12 d. ir mirė 2016 m. kovo 8 d. 1961 m. jis pradėjo dėstyti Wisconsin universitete – Madisone, Istorijos fakultete. Profesorius Senn buvo žinomas kaip Lietuvos ir Rusijos istorijos tyrinėtojas. David McDonald, Rusų istorijos katedros vedėjas Wisconsin universitete – Madisone, daugelį metų buvo profesoriaus Senn kolega Istorijos fakultete. Profesorius McDonald šitaip prisimena savo kolegą: „Jis buvo produktyvus ir visapusiškas istorikas. Savo mokslinėje karoje jis domėjosi plačiomis temomis tada, kai istorijos profesija buvo pradėjusi labiau vertinti siaurą specializaciją“. Profesoriaus Senn gausūs moksliniai darbai liečia įvairias temas, tarp jų – lietuvių tautosaką, šveicarų-sovietų diplomatinį santykius, olimpinės žaidynės, sovietinę Lietuvos okupaciją ir lietuvių dailininko ir kompozitoriaus Mikalojaus Konstantino Čiurlionio biografiją. Profesoriumi Alfred Senn 2016 m. kovo 8 d. mirus, keletas draugovės CREECA (Center for Russia, East Europe and Central Asia) narių, kurie pažino profesorių Senn, norėjo pasidalinti mintimis apie savo kolegą, mokytoją ir draugą. Štai keli jų pasisakymai.

„Su liūdesiu išgirdau, kad mūsų mielas kolega ir draugas Alfred Senn iškeliavo amžinybėn. Jį ypač vertinu kaip mokslininką ir žmogų. Man buvo malonu su juo susipažinti, kai abudu kelis metus kartu dirbome IREX (International Research & Exchanges Board) organizacijos atrankos komitete. Jis taip pat parašė straipsnį apie modernių laikų olimpinės žaidy-

nes, kuris buvo išspausdintas mano redaguotame Minnesotos universiteto Graikų studijų metraštyje (Modern Greek Studies Yearbook). Jis mano kvietimu skaitė puikią paskaitą Minnesotos universitete, kur vyko konferencija apie XIX amžiaus Rusijos meną ir kultūrą. Daug iš jo išmokau. Visuomet buvo malonu su juo bendrauti. Jo sodrus juokas užkrėsdavo visus. Tegul Alfred Senn ilsisi ramybėje. Teišlieka jo prisiminimas amžinai”.

Theofanis G. Stavrou
Professor, Department of History
University of Minnesota

„1960-ųjų dešimtmečio viduryje mano žmona Angela Mischke Pienkos ir aš buvome magistrantai Wisconsin universitete – Madisone ir abudu išigijome Rusų pasaulio studijų komiteto (Russian Area Studies Committee) atestatus. Mes pažinome ir gerbėme profesorių Senn, kuris buvo to ypatingo komiteto narys kartu su kitais žymiais mokslininkais, tarp kurių buvo John Armstrong (politiniai mokslai), David Granick (ekonomika), Michael B. Petrovich (istorija), J. T. Shaw (slavų kalbos) ir Robert Taaffe (geografija).

Tai buvo nepaprasta, tarpdisciplininė programa, CREECA programos pirmtakas. Ši programa buvo modelis man ir mano kolegoms Wisconsin universiteto – Milwaukee istorijos, slavų kalbų ir geografijos fakultetuose, kai 1970 metais tame universitete organizavome savo Rusijos ir Rytų Europos studijų komitetą ir atestacijos programą.

Donald Pienkos
Professor Emeritus,
Department of Political Science
University of Wisconsin-Milwaukee

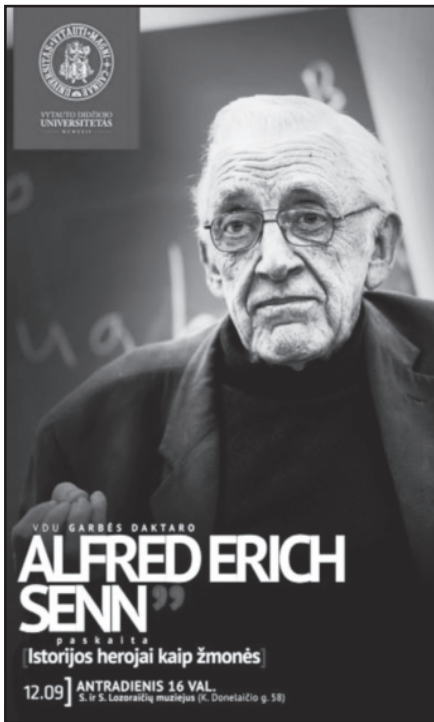
„Aš su profesoriumi Senn susipažinau, kai buvau jaunas magistrantas, atvykęs iš Rytų Europos. Jis visuomet palaikė mano studijas. Aš tuo metu siečiau politinių mokslų daktarato, bet kartu mokiausi istorijos. Jis buvo uolus slaviškų ir Rytų Europos bei kitų sričių studijų rėmėjas. Jis turėjo gerą humoro gyslelę ir visus maloniai priimdavo. Aš jį prisimenu su meile. Jis buvo vienas iš myimų istorijos disciplinos mokytojų, kuriam tinka ‘guru’ etiketė. Istorijos fakultete jis užėmė reikšmingą vietą”.

Tomasz Inglot
Director, International Relations Program
Professor, Department of Government
Minnesota State University

David McDonald toliau prisimena: „Labiausiai atmintina – tai Alfred Erich Senn pasišventimas savo pasauliui, jo humoro gyslelė, pagrįsta moksliniu skepticizmu, kuris jį įgalino tinkamai vertinti istorinius duomenis. Tos ypatybės jam ypač padėjo suprasti ir įvertinti tuos pasikeitimus, kurie įvyko tiek jo profesinėje aplinkoje, tiek ir toje Europos dalyje, kurią jis studijavo. Jis suprato Šaltojo karo sušaldytą ir ideologijomis persunktą pasaulį. Jis aprašė ir to karo žlugimą, ir naujos tvarkos pasirodymą. Jis buvo 50-ojo dešimtmečio akademinio pasaulio auklėtinis. Žvelgiant atgal tas akademinis pasaulis atrodo ramus ir pernelyg savimi pasitikintis. Senn mo-

kėjo prisitaikyti prie pasikeitimų srovių ir sukurių, kurie tą akademinį pasaulį ir toliau tebeįtaigoja. Visuomet jo įkvėpimo šaltinis buvo džiaugsmingas ryžtas domėtis tuo, kas jam kelia smalsumą. Nepaisant to, kokios kliūtys jam pasitaikydavo ar kokių kitų abejingumą jis patirdavo, jis ėjo savo keliu ir džiaugėsi tuo keliu eidamas. Jo skaitytojai, studentai, draugai ir kolegos gali naudotis gausiu jo palikimu.”

Vertė **Rimas Černius**

Profesoriaus palikimas ateities kartoms

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ
SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ
7600 W. College Drive
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708-361-5550
Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų skausmų gydymas

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos susitarus

AKIŲ LIGOS

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER
Akių ligos – chirurgija
150 E. Huron, Suite 1000
Chicago, IL 60611
Valandos susitarus
Tel. 312-337-1285

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DANTŲ GYDYTOJAI

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
25 E Washington, Ste 1121,
Chicago, IL Tel. 708-422-8260

LIETUVA IR PASAULIS

Parengė Vitalius Zaikauskas

Rusijoje lietuvių bendruomenės vargsta

Vilnius (LRT.lt) – Rusijos lietuvių bendruomenės, įvairios Lietuvos draugijos ir organizacijos neretai susiduria su įregistravimo problemomis. Nors joms ir netaikomas prieš ketverius metus Rusijoje priimtas įstatymas, nevyriausybines organizacijas traktuojantis kaip užsienio agentes, kliūtimi tampa vietos valdžia.

Rusijoje aktyviai veikia devyniolika lietuvių bendruomenių, jos įregistruotos skirtingais pavadinimais. Pasak kai kurių bendruomenių atstovų, jie jaučiasi kaip po padidinamuoju stiklu.

„Rengiami oficialūs patikrinimai, tikrinama dokumentacija”, – teigė Vladivostoko lietuvių bendruomenės pirmininkas Albinas Žalandauskas.

„Mes nieko nebijome, veikiamo taip, kad manome. Už savo lėšas iš-

nuomojau patalpas, pasamdžiau mokytoją, kuri moko lietuvių kalbos”, – pasakojo Pavelas Paukštis, Smolensko lietuvių bendruomenės pirmininkas.

Lietuvos ambasadorius Rusijoje sako, kad lietuvių draugijų kol kas nepalietė prieš ketverius metus Rusijoje priimtas įstatymas, reikalaujantis iš užsienio finansuojamoms politinėms nevyriausybinėms organizacijoms įsiregistruoti kaip užsienio agentams, tiesiog ieškoma būdų, kaip finansuoti lietuvių bendruomenių projektus.

„Nevyriausybinės organizacijos Rusijoje negali gauti tiesioginės paramos iš užsienio subjektų, nors nėra paslaptis, kad Lietuva savo organizacijas remia: ir švietimą, ir tremties vietų įamžinimą”, – sakė Lietuvos nepaprastasis ir įgaliotasis ambasadorius Rusijoje Remigijus Motuzas.

Izraelyje – nusikaltėlė, Lietuvoje – didvyrė

Vilnius (BNS) – Į Lietuvą sugrįžo iš Izraelio dėl grėsmės nacionaliniam saugumui išsiųsta Gabrielė Tervidytė.

„Man iš tikrųjų labai gaila, kad žmogaus teisių aktyvizmas sukėlė tiek baimės Izraelio valstybei, kad jie mane paskelbė grėsme tautai, grėsme savo visuomenei, grėsme savo valstybei”, – teigė G. Tervidytė.

Ji sakė pastaruosius kelerius metus vykdanči projektus Palestinoje, dirba su nevyriausybėmis organizacijomis. Pasak G. Tervidytės, keli iš jų buvo finansuoti Lietuvos Užsienio reikalų ministerijos.

G. Tervidytė pasakojo, kad paskutinio įgyvendinto projekto metu dirbo su palestiniečių organizacija, kuriančia technologijas, kurios padeda vaikams autistams.

Ji teigė esanti įsitikinusi, kad būtent dėl visos šios veiklos Izraelio pareigūnai jai uždraudė atvykti į šalį.

G. Tervidytė Tel Avive buvo su laikyta praėjusį trečiadienį, balandžio 20 dieną.

Jai uždrausta patekti į Izraelį, ne-

Gabrielė Tervidyte sugrįžo į Lietuvą. „Facebook” nuotr.

bent šios šalies Vidaus reikalų ministerija (VRM) suteiktų tam atskirą leidimą.

Užsienio reikalų ministerija ketina siųsti notą Izraeliui, prašydama paaiškinimo dėl Lietuvos pilietės sulaikymo. Lietuva yra viena iš tvirčiausių Izraelio rėmėjų Europos Sąjungoje ir paprastai nepalaiko palestiniečių iniciatyvų Jungtinėse Tautose.

Valstybės siena mariose bus matoma

Klaipėda (ELTA) – Prasidėjus navigacijos sezonui, į Kuršių marias netoli sienos su Rusija buvo nuleisti ryškiai geltonos spalvos plūdurai. 31 toks plūduras mariose žymi kelių šimtų metrų pločio valstybės sienos apsaugos zoną, kuri yra prie pat Lietuvos ir Rusijos valstybių sienos linijos. Į šią zoną be pasieniečių leidimo įplaukti draudžiama.

Šie plūdurai yra ir išpėjamieji ženklai pramogautojams bei žvejams, kad Kuršių mariose jie turi būti atidūs,

vengtų neteisėto patekimo į valstybės sienos apsaugos zoną ir neteisėtai nekirstų sienos su Rusija.

Valstybės sienos apsaugos tarnyba primena, kad Lietuvos piliečiai ir užsieniečiai valstybės sienos apsaugos zonoje gali būti tik su pasieniečių išduotais vienkartiniais terminuotais leidimais ir asmens dokumentais.

Už neteisėtą buvimą valstybės sienos apsaugos zonoje numatyta administracinė atsakomybė.

Žagarė įrengė viešbutį vabzdžiams

Žagarė (LRT.lt) – Žagarės regioniniame parke įrengtas viešbutis vabzdžiams. Taip tikimasi apsaugoti parko biologinę įvairovę, o lankytojams sudaryti geresnes sąlygas stebėti vabzdžius.

Pirmasis viešbutis vabalams regioninio parko vyšnių sode pastatytas prieš keletą dienų ir gyventojai jame tik kuriasi. Pasak parko ekologų, viešbučio reikšmė – pažintinė ir mokomoji.

Čia įsikurti gali pavieniui gyve-

nančios bitės, kamanės, vapsvos, drugeliai, plėšrūs ir medienoje gyvenantys vabalai. Taip pat grybai, kerpės, moliuskai, vėžiagyviai, vorai. Vietos ras pelės, kartais – ir ežiai. Vieni gyvūnai čia maitinsis, antri – slėpsis ar žiemos, treti – dauginsis. Tokie vabzdžių viešbučiai populiarius užsienyje.

Vabzdžiai sudaro net 90 proc. pasaulio gyvūnų rūšių. Iš viso šiandien žinomų vabzdžių rūšių yra daugiau kaip milijonas.

Černobylio katastrofos metinės

Kijevas (BNS) – Pasaulis mini 30-ąsias Černobylio katastrofos – didžiausios pasaulyje branduolinės nelaimės – metines.

1986 m. balandžio 26 d., 1 val. 23 min. vietos laiku per saugumo patikrinimą sprogo ketvirtasis 100 km į šiaurę nuo Kijevo esančios Černobylio atominės elektrinės reaktorius ir į atmosferą pakilo toksiški debesys, pasiekę teritorijas nuo Švedijos iki Graikijos.

Branduolinis kuras degė 10 dienų, išmesdamas radiacijos debesis, kurie užteršė iki trijų ketvirtadalių Europos. Tuo tarpu sovietų valdžia nieko viešai neskelbė, tęsdama tradiciją neinformuoti žmonių apie tragedijas.

Pirmoji pavojų balandžio 28 d. paskelbė Švedija, užfiksavusi nepaaiškinamą savo radiacijos fono padidėjimą. Tuometinis Komunistų partijos generalinis sekretorius Michailas Gorbaciovas, Nobelio taikos premijos laureatas, apie katastrofą viešai nepripažino iki gegužės 14 d.

Maždaug 600 tūkst. vadinamųjų likvidatorių, kurių dauguma buvo ka-

Taip atrodė atominė elektrinė po sprogimo. lemonde.fr nuotr.

riškiai, milicininkai, ugniagesiai ir valstybės tarnautojai, kone be jokių apsaugos priemonių – padėjo gesinti reaktoriaus gaisrą.

Kiek žmonių, mirusių dėl radiacijos tomis baisiomis dienomis ir vėlesniais metais, skaičius tebėra smarkiai ginčijamas. 2005 m. paskelbtoje ir prieštaringai vertinamoje Jungtinių Tautų ataskaitoje nurodoma, kad Ukrainoje, Rusijoje ir Baltarusijoje dėl šios katastrofos galiausiai gali mirti „iki 4 tūkst. žmonių”.

Po metų aplinkosaugininkų grupė „Greenpeace” apskaičiavo, kad dėl radiacijos jau mirė 100 tūkst. žmonių.

101 metai po armėnų genocido

Jerevanas („Draugo” info) – Viso pasaulio armėnai minėjo 101-ąsias Armėnijos genocido metines.

Nuo 1915 m. iki 1923 m. per turkų Osmanų imperijos vykdytas masines žudynes žuvo pusantro milijono armėnų, dar pusė milijono buvo priversti ieškoti prieglobsčio kitose ša-

lyse.

Armėnų genocidą yra pripažinęs Europos Žmogaus Teisių Teismas, JTO Žmogaus teisių pakomisė, Europos Parlamentas, daugiau negu 20 šalių, tarp jų ir Lietuva.

Nepaisant to, Turkija iki šiol oficialiai nepripažįsta armėnų genocido.

Didinamos ne karinės paskirties pajėgos Sirijoje

Washingtonas (ELTA) – JAV prezidentas Barack Obama siųs dar 250 ne kovinės paskirties karių į Siriją, kad paremtų vietos karius kovoje su „Islamo valstybe” (IS).

Tikslas – padrasinti arabus sunitus prisijungti prie kurdų kovotojų šiaurės rytų Sirijoje. JAV ne karinės paskirties pajėgų skaičius Sirijoje pakils iki 300.

JAV Prezidentas sakė, kad viena kariuomenė negali išspręsti ypač kri-

tiškos situacijos Sirijoje, o daugelis siunčiamo papildomo karinio personalo bus specialiujų operacijų pajėgų kariai. Tuo pačiu bus siunčiama ir šiek tiek medicinos ir logistikos pajėgų.

Oficialiai šį sprendimą B. Obama pranešė balandžio 25 d. vizito Hanoveryje metu, kur su Jungtinės Karalystės, Vokietijos, Prancūzijos ir Italijos vadovais susitiko aptarti Sirijos konflikto ir kitų užsienio reikalų klausimų.

Vienijamasi prieš D. Trump

Washingtonas (ELTA) – Respublikonų kandidatai į JAV prezidento postą Ted Cruz ir John Kasich susivienijo, kad užkirstų kelią milijardieriaus Donald Trump išrinkimui partijos kandidatu. Senatorius iš Texas ir Ohio gubernatorius partijos suvažiavime Clevelande sieks atvirų tinkamo

kandidato rinkimų.

D. Trump kandidatūra prezidento rinkimuose prieš demokratų kandidatą lapkritį vyksiančiuose rinkimuose būtų „neabejotina katastrofa”, – rašė T. Cruz rinkimų kampanijos vadovas Jeff Roe.

JAV nemato galimybės plėsti NATO

Briuselis (LRT.lt) – Jungtinės Valstijos nemato galimybės per keletą artimiausių metų sutarti dėl naujos NATO plėtros ir priimti Gruziją arba Ukrainą, nes tai pakenktų Rusijai.

JAV nuolatinis atstovas NATO Douglas Lute sakė, kad tai nereiškia Maskvos veto, bet paaiškino nenorą plėstis būgštavimais, kad tai prisidėtų prie Rusijos smukimo.

„Jei pritaratume prielaidai, kad Rusija iš vidaus silpna ir nuolat smun-

ka, nebūtų protinga dar labiau stumtis į priekį dabar ir gal dar labiau tą smukimą pagreitinoti. Tad nemanau, kad per artimiausius kelerius metus būtų daug papildomos erdvės naujai NATO plėtrai”, – sakė D. Lute.

NATO šalių vadovai dar 2008-aisiais įrašė, kad Gruzija ir Ukraina taps Aljanso narėmis, bet net ir daug karinių reformų įvykdžiusiai Gruzijai pabrėžtinai vengia pateikti veiksmų planą, kuris atvestų į narystę.

Iš Lietuvos į Vatikaną keliauja pėsčiomis

Prieš kelionę S. K. Brewczynski aukojo šv. Mišias. A. Vaškevičiaus nuotraukos

Atkelta iš 1 psl.

Vilkaviškio vyskupas Rimantas Norvila bei Vilniaus vyskupas augziliaras Arūnas Poniškaitis balandžio 11 dieną vyko į Lenkijos Gniezno mieste rengiamas šios šalies krikšto 1050 metų paminėjimo iškilmės. Kelias dienas vykusios iškilmės praėjusią savaitę prasidėjo Gniezno kunigų seminarijoje, o savaitgalį tęsėsi Poznanėje. Šią ypatingą sukaktį paminės ir popiežius Pranciškus, kuris liepą dalyvaus Pasaulio jaunimo dienos Krokuvos mieste.

Išlydint kunigą S. K. Brewczynski į Vatikaną, Šv. Vincento bažnyčioje jis aukojo šventąsias Mišias, po kurių gavo šios parapijos klebono prelato kanauninko Juozo Pečiukonio palaiminimą, jam buvo sukalbėta ir special malda.

„Turbūt daugelis iš mūsų žino, kad pasaulyje piligrimai keliauja pėsčiomis. Lietuvoje anksčiau piligrimystė buvo labiau paplitusi, dabar ji išlikusi tik simboliškai. Kasmet piligrimai iš Tytuvėnų pasiekia Šiluvą, taip pat keliaujama pėsčiomis iš Alytaus į Pivašiūnus, bet tai nedideli atstumai, 18–20 kilometrų.

Vasarą, liepos mėnesį, kai Marijampolėje vyksta palaimintojo arkivyskupo Jurgio Matulaičio minėjimo oktava, kasmet sulaukiame piligrimų

iš Lenkijos, Olštyno vyskupijos, o tai jau ilgesnis atstumas – jie keliauja į Aušros Vartus Vilniuje. Visi žinome, kad Ispanijoje piligrimai keliauja švento Jokūbo keliu į Santiago de Compostela miestą, tas kelias prasideda dar Prancūzijoje, keliaujama ten ir iš Portugalijos, taip pat populiaru yra piligrimystė į Lurdo šventovę Prancūzijoje. Šįkart mūsų vikaras pasirinko daug ilgesnę kelionę”, – sakė tikintiesiems J. Pečiukonis.

Jaudindamasis S. K. Brewczynski kreipėsi į susirinkusius, sakdamas, kad jau iškart po praėjusių Kalėdų informavo apie savo sumanymą ir kleboną, ir Vilkaviškio vyskupą, prašydamas trijų mėnesių atostogų tokiai kelionei. Dvasininkai tam nepriekaištavo, kunigas gavo ir savo vyskupo Lenkijos Olštyno mieste leidimą, tad beliko pasiruošti kelionei.

„Visi žinote, kad šiuos metus popiežius Pranciškus yra paskelbęs Gailingumo metais. Aš galvojau, ką pats asmeniškai galiu padaryti, kokia gali būti mano auka, ir nutariau, kaip popiežius ir kviečia, aplankyti Vatikaną, bet jį pasiekti pėsčiomis, o ne koku nors transportu. Tai ir yra mano auka, o kelionė svarbi man dar ir paminint savo 35-ąjį gimtadienį bei dešimtmetį, kai buvau įšventintas kunigu”, – gražia lietuvių kalba pasakojo „Draugui” vikaras.

Netikėtas susitikimas su vyskupais R. Norvilu (kairėje) ir A. Poniškaičiu (dešinėje) Lenkijos degalinėje.

Pranešame giminėms, draugams ir pažįstamiems, kad 2016 m. balandžio 18 d., sulaukęs 92 metų, mirė mūsų mylimas tėvelis

A † A KAZYS RAZMA

Gimė 1924 m. sausio 13 d. Lietuvoje, Plungės rajone, Visvainių kaime.

Gyveno Vokietijoje, Naujojoje Zelandijoje, Cicero, Westchester, IL.

Nuliūdę liko: žmona Danuta, dukra Kristina su vyru Dan Stafford, anūkė Tara, dukra Elena, sūnus Casey su žmona Corinne ir anūakai Connor, Cara, Carolina, dukra Teresa su vyru Greg Surdyk, anūkės Sophie ir Alexa, brolis dr. Antanas Razma su žmona Ale, sūnėnai dr. Antanas ir dr. Edis su šeimomis, dukterėčia Birutė Tomonis su vyru Ryčiu ir dukra Gabriele, taip pat giminės Lietuvoje ir Amerikoje.

Velionis priklausė Šv. Antano parapijai Cicero, aktyviai dalyvavo jos veikloje.

A. a. Kazys buvo pašarvotas balandžio 24 d. nuo 2:30 val. p. p. iki 7:30 val. vakaro Conboy-Westchester laidojimo namuose, 10501 W. Cermak Rd. Westchester.

Laidotuvės įvyko balandžio 25 d. Iš laidojimo namų 9:45 val. ryto a. a. Kazys buvo atlydėtas į Šv. Antano bažnyčią, kurioje 10:30 val. ryto buvo aukojamos šv. Mišios už jo sielą. Po Mišių velionis palaidotas Šv. Kazimiero kapinėse Čikagoje.

Nuoširdžiai kviečiame gimines, draugus ir pažįstamus prisiminti a. a. Kazį savo maldose.

Nuliūdusi šeima

Laidot. direkt. Conboy-Westchester FH, tel. 708-562-5900

Išlydint vikarą į tolimą ir ilgą kelionę ne vienos vyresnio amžiaus močiutės akyse spindėjo ašaros. Jas pasitebėjęs, kunigas nusišypsojo ir pasakė: „Patikėkite, viskas bus gerai, aš tikrai grįšiu. Reikia ne verkti, o melstis”. Kunigui einant pro bažnyčios duris, po jos skliautais aidėjo garsūs parapijiečių plojimai.

Klebonas J. Pečiukonis taip pat užtikrino tikinčiuosius, kad vikaras sugrįš, o liepos 3-ąją šioje bažnyčioje jau suplanuotos padėkos Mišios už sugrįžusį kunigą. Aplankęs Vatikaną, atgal iš Romos jis planuoja į Lietuvą grįžti lėktuvu.

Kelionei lenkas ruošėsi kelis mėnesius, ją kruopščiai suplanavo. Kiekvieną dieną S. K. Brewczynski planuoja nueiti maždaug po 20–40 kilometrų. Jis dar nežino, kur keliaudamas nakvos, bet Lenkijoje, kurią įveikti reikės viso mėnesio, jis turi nemažai pažįstamų ir bičiulių, tad bus priimtas kai kuriose parapijose.

Į kelionę jis pasiėmė iš pažįstamos nedidelę kuprinę, kurioje, kaip pats prisipažino, yra tik viena atsarginė pora batų. Pats jis yra apsiavęs sportiniais bateliais su storu padu, kuris neturėtų greitai nuplyšti. Kunigas pasiėmė ir šviesą atspindinčią liemenę, kuri yra būtina pėstiesiems, keliaujantiems Lietuvos kelių kelkraščiuose, taip pat ir kitose šalyse.

Jau pirmosios kelionės dienos vakare vikaras pasiekė pasienyje su Lenkija esančią Kalvariją, kitą dieną nukeliavo iki Suvalkų miesto Lenkijoje. Toliau jis keliavo per Varšuvą į Kro-

kuvą, kur planuoja vienai dienai sustoti, o paskui per Bratislavą Slovakijoje, Vengriją, Liublianą Slovėniją pasiekti Italiją, vieną dieną pailsėti Venecijoje, užsukti ir į San Mariną. Jis yra suplanavęs, kad, jei neatsitiks kas nors nenumatyto, Vatikane turėtų būti birželio 19 dieną.

Paklaustas, kas daugiausia kelia nerimo prieš kelionę ir kas jaudina, kunigas sakė, kad jaudina pati kelionės pradžia, pats sumanymas, o didelio nerimo nejaučia, nes blogas oras, kuris gali pasitaikyti kelionės metu, jo negąsdina, sniego jau tikrai nebus, piktų ar blogų žmonių tikisi išvengti Dievo padedamas. Į kelionę jis pasiėmė ir gerą fotoaparata, tad tikisi įamžinti pačias įdomiausias jos akimirkas. Apie tai, kaip jam sekasi kelyje, kunigas talpina žinutes savo socialinio tinklo „Facebook” puslapyje.

„Man labai svarbu ir pačiam įrodyti, kad galiu tokį žygį įgyvendinti. Jau ir anksčiau esu nemažai keliaavęs pėsčiomis, tokiose kelionėse užtrukęs ir dešimt, ir šešiolika dienų, bet šįkart ši kelionė bus pati įsimintiniausia. Manau, kad tokiu būdu ir atsiliėpsiu į popiežiaus Pranciškaus raginimą Gailingumo metais aplankyti Vatikaną, ir paminėsiu man svarbias sukaktis”, – sakė išlydimas kunigas.

Tikinčiuosius jis pakvietė keliauti pirmuosius kilometrus kartu. Keletas žmonių prisijungė per Marijampolę, bet už jos kunigas liko vienas. Palydos kunigas sulaukdavo ir gimtojoje Lenkijoje. Prieš akis jam dar daugiau kaip 1 700 kilometrų...

Pasidalinkite nuomone
facebook
www.facebook.com/draugolaikrastis

PAS MUS IR APLINK MUS

■ **Balandžio 27 d., trečiadienį, 6 val. v.** Cubberley Auditorium (485 Lasuen Mall, Stanford, CA 94305) bus rodomas dokumentinis filmas „The Master Plan“. Daugiau apie renginį internetinėje svetainėje: <https://events.stanford.edu/events/587/58703/>.

■ **Balandžio 27 d., trečiadienį, 6:30 val. v.** LR generalinis konsulas New Yorke (420 5th Avenue, New York, NY 10018) visus kviečia į Vytenio Jankūno fotografijų parodą „Pakeleivis“.

■ **Balandžio 28 d., ketvirtadienį, 6:30 val. v.** Hudson New York Library bar (358 West 58th Street, New York, NY 10019) vyks New Yorko lietuvių profesionalų susitikimas „NYLP Social“. Visi kviečiami – bendrausime, dalinsimės profesine patirtimi, idėjomis.

■ **Balandžio 30 d., šeštadienį, 4 val. p. p.** PLC Ritos Riškienės salėje vyks „Spindulio“ tautinių šokių grupės 40 metų jubiliejaus šventė. Šventė prasidės „Saulė sodą pasodino“ koncertu, kuriame dalyvaus „Spindulio“, Toronto „Gintaro“, Clevelendo „Švyturio“ ir Čikagos „Grandies“ šokių grupės. Po koncerto bus vaišės, muzika, loterija. Vietas užsisakyti tel. 708-699-8224 (Aušra) arba el. paštu: balius@spindulyslemont.com.

■ **Gegužės 1 d., sekmadienį, po 10 val. r. šv.** Mišių Švč. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo parapijos salėje Brighton Parko Lietuvių Bendruomenės „vyrų komanda“ Motinos dienos proga ruošia tai progai skirtus pietus. Bus loterija ir įvairios linksmybės. Maloniai kviečiame visus dalyvauti.

www.draugas.org

■ **Gegužės 1 d., sekmadienį, 1 val. p. p.** (po 11 val. r. vaikų Mišių) Švč. Mergelės Marijos Gimimo parapijos salėje (6812 S. Washenaw Ave. Chicago, IL 60629) vyks pop choro „Svajonė“ nemokamas koncertas „Dainuoja Mamai“. Visi kviečiami dalyvauti.

■ **Gegužės 1 d., sekmadienį, 2 val. p. p.** Jaunimo centro didžiojoje salėje Motinos dienos proga vyks Lietuvos bardo Vyganto Kazlausko koncertas. Dalyvaus gitaristas Tomas Varnagiris bei akordeonistas Martynas Norvilas. Koncerto lėšos bus skiriamos Čikagos lituanistinei mokyklai.

■ **Gegužės 8 d., sekmadienį, Šaulių namuose** (2417 W. 43rd. St., Chicago, IL 60632) 1 val. p. p. įvyks susitikimas su rašytoja Gabriele Dimaite Tymarskis. Ji pristatys savo eilėraščių knygą „Svetimas miestas“. Gitarą gros Paul Strolia. Renginio metu bus galima pasigrožėti ir įsigyti Ramutės veltų skraisčių, Agnės stiklo papuošalų, Virginijos šakočių, knygų vaikams ir paaugliams. Veiks virtuvė ir baras. Pasiteirauti tel. 773-875-4531 (Rasa).

■ **Gegužės 8 d., sekmadienį, 3:30 val. p. p.** Maria del Popolo parapijoje, Mundelein, IL, vyks JAV LB Waukegan-Lake County apylinkės metinis narių susirinkimas. Jo metu bus išklausti valdybos pirmininko ir išdininko pranešimai apie atliktus darbus, ateities planus, išdo stovį, ir kt. klausimai. Vyks naujos valdybos ir narių rinkimai. Kviečiame aktyviai dalyvauti.

■ **Gegužės 14 d., šeštadienį, 2 val. p. p.** Balzeko lietuvių kultūros muziejuje (6500 S. Pulaski Rd., Chicago IL) vyks levos Neimanas Pipynė knygos „Half a Slice of Bread“ pristatymas. Visi kviečiami dalyvauti.

44th Annual Lithuanian Festival of Baltimore

Bringing the Baltic to the Bay

Traditional Lithuanian:

- Food and Drink
- Music and Dancing
- Folk Arts and Crafts
- Genealogy
- Cultural Exhibits

and more...

MAY 14th & 15th

11am - 6pm

CATONSVILLE ARMORY

130 MELLOR AVE.

CATONSVILLE, MD

LithuanianFestivalBaltimore

Trakai Island Castle, Lake Galvė, Trakai, Lithuania.

Lietuvos generalinis konsulas Niujorke rekomenduoja

JAV karo akademija, West Point, NY

KASMETINIS TADO KOSCIUŠKOS GYVENIMO ISTORIJOS MINĖJIMAS

TAI BUVO RYŠKI ASMENYBĖ, PASIŽYMĖJUSI KELIŲ ŠALIŲ – LIETUVOS, LENKIJOS, JUNGTINIŲ AMERIKOS VALSTIJŲ ISTORIJOJE.

JIS BUVO VIENAS IŠ PAGRINDINIŲ 1794 METŲ SUKILIMO VADŲ, GENEROLAS, AKTYVIAI DALYVAVĖS JAV NEPRAKLAUSOMYBĖS KARE 1776–1783 METAIS.

balandžio 30 d.

MIŠIOS TADUI KOSCIUŠKAI ATMINTI 09:00 a.m. KARTIŠKIŲ PARADAS 11:30 a.m. KASMETINIS TADO KOSCIUŠKOS MINĖJIMAS PRIE JAM SKIRTO PAMINKLO KARTU SU LIETUVOS IR LENKIJOS GENERALINIAIS KONSULAIS 12:30 p.m.

DAUGIAU INFORMACIJOS: <http://www.kosciuszkcoatwestpoint.org/catalog.html>

ATLANTIC ExpressCorp.

SIUNTINIAI Į VISA EUROPOS SĄJUNGA

+ Ukraina, Baltarusija, Moldova, Rusija

Greičiausi pristatymo terminai

Kiekviena dėžė nemokamai apdrausta \$100

Siūlome automobilių gabenimą į visas pasaulio šalis, automobilių pirkimą iš visų JAV aukcionų, asmens turto perkraustymą

Asmeninės siuntos
708-907-3000

Siuntinių paėmimas iš namų
630-774-2136

Sekite savo siuntas:
AtlanticExpressCorp.com/tracking

Centrinio ofiso adresas
8801 S. 78TH AVE, BRIDGEVIEW, IL 60455

Siuntinių Priėmimo Vietos

Atlantic Express Centrinis Ofisas
8801 S. 78th Ave. Bridgeview, IL 60455
Tel: 708-907-3000

Rūta
6551 South Cass Ave Westmont, IL 60559
Tel: 630-964-7882

Florist Queen
1620 Pebblewood Lane Naperville, IL 60563
Tel: 630-741-4445

Eurus Deli
22 W. 535 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137
Tel: 630-469-4290

Biomed
360 Townline Rd. Mundelein, IL 60060
Tel: 847-566-6676

Always with Flowers (Royal Petal Inc.)
1138 B S. State St., Lemont, IL 60439
Tel: 630-257-0339

Excel Insurance
5150 W. Belmont Ave #4, Chicago, IL 60641
Tel: 773-777-4700

Romanian American Network
6201 W. Howard St. B3 Niles, IL 60714
Tel: 847-897-6710

Granitex
704 N. Larch Ave. Elmhurst, IL 60126
Tel: 630-888-1838

Atlantic Express Chicago
2715 W. 71 St. Chicago, IL 60629
Tel: 773-476-2655

Harvest Fresh
(Vit. Booth) 100 E. Rand Rd. Arlington Hights, IL 60004
Tel: 224-625-0331

Real Exteriors
3740 N. 25th Ave. Suite D Schiller Park, IL 60176
Tel: 847-671-1155

Lithuanian Plaza
9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465
Tel: 708-599-9866

Galos Caves
6501 W. Irving Park Rd. Chicago, IL 60634
Tel: 773-283-7701

Kunigaikščių Užveiga
6312 S. Harlem Ave, Summit, IL 60501
Tel: 708-594-5622

Biomed 2
4548 N. Harlem Ave. Harwood Heights, IL 60706
Tel: 773-656-2430

Kalyra
338 S. Rohlwing Rd. Palatine, IL 60074
Tel: 847-776-7766

Continental USA
2207 W Chicago Ave, Chicago, IL 60622
Tel: 773-489-9770